

PEDAGÓGUSOK LAPJA

LXXI. ÉVFOLYAM
A PEDAGÓGUSOK SZAKSZERVEZETE HÍRLAPJA
ÉS HÍRLEVELE – 2015. DECEMBER 10.
ALAPÍTVÁ: 1945-BEN

12.

ÖSSZEFOGÁST!

Czunyiné Bertalan Judit köznevelésért felelős államtitkár novemberben azt mondta: „Jó a hangulat az iskolákban, a pedagógusok jól érzik magukat.” A Pedagógusok Világnapja alkalmából egy olyan kutatást is ismertett, amely szerint több ezer, az életpályamodellről megkérdezett pedagógus fontosnak és átláthatónak tartja a minősítési rendszert, továbbá évről évre nő a pedagógus-életpályamodell támogatottsága, és minél többen vesznek részt a minősítésben, illetve minél több információjuk van a folyamatról, annál inkább támogatják azt, és annál inkább alkalmasnak tartják a pedagógusok presztízsének növelésére. A Pedagógusok Szakszervezete november 21-ei fórumán, amelyet a Magyar Köznevelés Napja alkalmából „Az igazság pillanata – hogy érzed magad?” címmel rendeztek meg, és amelyen az osztálytermi pedagógusok, óvónők, dajkák vállalták arccal és nével mondandójukat, ennek pont az ellenkezője derült ki. Az iskolákban rossz a légkör, a pedagógusok feszültek, az óraadó tanárok megbízási díja, az utazási költségtérítés több hónapot késik, az oktató-nevelő munkát segítők bére, a bérezési trükkök elfogadhatatlanok. Ugyanakkor az óriási leterheltség okozta stressz betegséghez, kimerültséghez vezet.

Jó fórum volt, tényleg eljött az igazság pillanata.

Ám eljött a hogyan tovább kérdésre adandó válasz ideje is!

Ahogy Martin Luther Kingnek is volt, úgy nekem is van egy álom! A polgárjogi harcos talán megbocsátja nekem, hogy az 1963. augusztus 28-i, a diszkrimináció ellen tartott híres beszédét átfordítom a mai magyar köznevelés nyelvére.

Ma azt mondom nektek, barátaim, hogy a jelen pillanat nehézségei és csalódásai ellenére van egy álomom. Olyan álom ez, amely mélyen gyökerezik a művelt, felvilágosult, XXI. századi ember álmába.

Van egy álomom: egy napon felkel majd ez a nemzet, és megéli, mit jelent valójában az, ami a hatályos köznevelési törvényben áll: „A köznevelés egészét a tudás, az igazságosság, a rend, a szabadság, a méltányosság, a szolidaritás erkölcsi és szellemi értékei, az egyenlő bánásmód, valamint a fenntartható fejlődésre és az egészséges életmódra nevelés határozzák meg. A köznevelés egyetemlegesen szolgálja a közjót és a mások jogait tiszteletben tartó egyéni célokat.” Számunkra ezek az igazságok nyilvánvalóak, hisz minden ember egyenlőnek lett teremtvé. Kár, hogy nem valósulnak meg a szép szavak!

Van egy álomom: egy napon Magyarország vöröslő dombjain az oktatás irányítói és az oktatás robotosai le tudnak ülni a testvériség asztala mellé.

Van egy álomom: egy napon az oktatás világa, amely ma az igazságtalanság és az elnyomás forrásától szenvedő sivatag, a szabadság és a jog oázisává fog változni.

Van egy álomom: gyermekeim és unokáim egy napon olyan országban fognak élni, ahol nem felmenőik, iskolájuk, hanem tudásuk alapján fogják megítélni őket.

Van egy álomom: a magyar köznevelés most és mindenkor egyetlen célnak rendeltessen alá, a gyermek mindennek felett álló érdekének.

Van egy álomom: Magyarországon, ahol a kormány ma szünet nélkül csak beavatkozik az oktatás világába, megváltozik a helyzet, de úgy, hogy szabad pedagógusok szabad és gondolkodó jövőndő nemzedéket nevelhessenek!

Ez a mi reménységünk. Ezzel a hittel hívunk minden pedagógust, szülőt és mindenkit, akit érint a köznevelés, egy csapatba. Magyarország minden egyes pedagógusát! Ezzel a hittel képesek leszünk kifogni a kétségbeesés hegyéből a reménység követé, ezzel a hittel gyönyörű szimfóniává változtatjuk nemzetünk fülsértően hamis hangjait. Ezzel a hittel és abban a tudatban, hogy egy napon szabadok leszünk, tudunk majd együtt dolgozni, együtt harcolni, együtt tanítani, együtt kiállni a szabadság mellett.

Magyarország csak akkor lehet nagy nemzet, ha ez igazzá válik. Zengjen hát a szabadság Somogy megye csodás dombtetőiről! Zengjen a szabadság Budapest fenséges hegyeiről! Zengjen a szabadság a Bükk csúcsairól! Zengjen a szabadság a Mátra hófedte hegységéről! Zengjen a szabadság a Balaton környékének kerekded hegyormairól! De nem csak róluk: zengjen a szabadság Miskolc hegyéről is! Zengjen a szabadság Pécs hegyéről! Zengjen a szabadság az Alföld minden dombjáról és halmocskájáról. Minden hegyoldalról a szabadság zengjen!

Ha szabadság zenghet, ha engedjük, hogy a szabadság zengjen minden faluból és minden falucskából, minden városból és minden iskolából, akkor közelebb hozhatjuk azt a napot, melyen Isten minden gyermeke, feketék és fehérek, zsidók és pogányok, protestánsok és katolikusok kézen foghatják egymást, s együtt énekelhetik a régi néger spirituálét: „Végre szabadok! Végre szabadok! Hála a Magasságos Istennek, végre szabadok vagyunk!”

Hogy mi kell ehhez?

Összefogás!

Millei Ilona

A TARTALOMBÓL

MINDEN KEDVES OLVASÓNKNAK
KELLEMEK ÜNNEPEKET
ÉS BOLDOG ÚJ ÉVET KÍVÁNUNK!

Az igazság pillanatai

Hallják meg a döntéshozók, hogy mi a tanteremben lévő pedagógusnak a baja, és amikor mi mondjuk, az ő véleményüket tolmácsoljuk. (Galló Istvánné)

3

4

Az utcai demonstrációtól, de a sztrájtól sem riad vissza a Pedagógusok Szakszervezete

A kongresszus határozatait a résztvevők elsöprő többséggel: 124 igen szavazattal, 1 nem és 1 tartózkodás mellett fogadták el.

Az iskola megöli a kreativitást

„Mit rajzolsz?” A kislány így felelt: „Le-rajzolom Isten.” Mire a tanár: „De hát senki sem tudja, hogy néz ki Isten.” A kislány: „Egy perc múlva megtudják.” (Ken Robinson)

5

8

A sport a lelke mindennek?

Magyarországon a sport takaró a hatalom oltárán, a sportolók pedig biodíszletek a hatalom színpadán. (Szűdi János)

Gyermekek jogok az iskolában

Magyarországon a korai iskolaelhagyók aránya 11,4 százalék, míg az uniós átlag 11,1 százalék. (Kecskés Péter)

9

11

Tanuljunk együtt, egymásért!

A tanári feladat is egyre sokrétűbb, az iskolának feladata lett többek közt az is, hogy az emberi lélek gyógyítója legyen. (dr. Farkas Julianna)

A PSZ tagozatai választ várnak!

A stresszt csak kevesen tudják elviselni

A Pedagógusok Szakszervezetének gyermekvédelmi és óvodapedagógiai tagozata is támogatja az érdekvédelmi szervezetet abban, hogy az eddigieknél is határozottabban álljon ki a nevelést-oktatást segítő és egyéb munkakörben foglalkoztatott, nem pedagógus végzettségű dolgozók béremeléséért. Mindkét tagozat intézőbizottsága novemberben tartotta ülését.

Mint ismeretes, az említett kör 2008 óta nem kapott béremelést, és erre 2016-ban sem számíthat. A PSZ a kormányzattal folytatott, hosszas tárgyalás után azt azonban elérte, hogy idén azok a dolgozók, akik minimálbérért vagy szakmai bérminimumért látják el feladatukat a Klik alkalmazásában, 2 x 25 ezer forintos béren felüli juttatást kaptak. (A második részlet kifizetése november végéig volt esedékes – a szerk.) Miután az óvodák az önkormányzatokhoz tartoznak, a Belügyminisztérium elutasító válasza után a PSZ a helyi településeket kereste meg, hogy a polgármesterek is teremtsenek fedezetet a béren kívüli juttatásra. Az óvodapedagógiai tagozat intézőbizottságának tagjai elmondták: ők is megkeresték a települések vezetőit, az önkormányzati képviselőket, akik azt mondták: nem is tudnak a kezdeményezésről, vagy nem kapták meg a levelet. Érkezett hír olyan településről, ahol keresik a megoldást – de ez inkább a kivételek közé tartozik.

Mindkét tagozat úgy döntött, hogy 2016 februárjában–márciusában ismét országos értekezletet szervez. Az Emmi előadóitól várnak választ sajátos szakmai problémáikra. A gyermekvédelemben dolgozók jelezték: az ilyen intézményekben alkalmazott pedagógusok vagy szakemberek minősítését, portfóliókészítését, ellenőrzését nem lehet összehasonlítani azokéval, akik állami fenntartású általános vagy középiskolában dolgoznak. Arra is választ vár a gyermekvédelmi tagozat, hogy hol van ebben a rendszerben a gyermek, akit „védeni” kell – fogalmazott Takács Pál, a tagozat vezetője. Ehelyett a szakterületükön nagy az elvándorlás, volt olyan kolléga, aki mindössze egyetlenegy órát tudott elviselni leendő munkahelyén!

Az óvodapedagógusok leginkább arra panaszkodtak, hogy javítani kellene az óvónők képzésén, mert felkészítésük szakmailag hiányos. A pedagógiai asszisztensek, a gyakornokok nem segítik, inkább hátráltatják munkájukat, ráadásul hatékonyabb pályalkalmassági vizsgálatra is szükség lenne. Már csak azért is, mert a korábbiakhoz képest sokkal több a sajátos nevelési igényű gyermek. Ellátásukhoz nem kapnak szakmai segítséget, helyben kevés a különféle problémákra szakosodott gyógypedagógus, de más feltételek is hiányoznak. Amiből bőven elegendő van, az az adminisztráció, amely az óvónők nem is létező szabadidejéből veszi el az időt. Ennek pedig az óvodások látják kárát, mert az óvónők nem tudják magukat kipihenni.

László Judit

Emelkedő vagy hanyatló nemzet?

A SZEK Akadémia fórumorozata a fenti címmel folytatódott december 5-én a Kossuth Klubban. A jelenlevők többek közt arra keresték a választ, hogy mi a szerepe a közszolgáltatásoknak a nemzeti, társadalmi újratermelésben. Hogyan hatnak az igazgatási, a hatósági, a humán, a kulturális és a kommunális rendszerek a nemzet életminőségére és versenyképességére? Hogyan dönthet újra a társadalom a közszolgáltatások áráról, avagy kiszabadíthatók-e a közszolgák az állami-kormányzati fogságból? Teremthető-e közszolgálati szakszervezeti egység és új szövetség a társadalommal?

Alig képzünk egyetemistákat és szakmunkásokat

Az Eurostat 2015-ben is ingyenesen elérhetővé tette éves regionális évkönyvét, melyben külön fejezet foglalkozik az oktatási rendszerrel és a fiatalok, illetve középkorúak képzettségi szintjével. Az Átlátszó Oktatás ebből készített összefoglalót, melynek első részében azt mutatták be, hogy miképp is változott az Európai Unióban az oktatás helyzete 2008 és 2014 között. Kiderült, Magyarország tekintetében a legmegdöbbentőbb adat a szakmát adó képzésben részt vevő diákok alacsony aránya minden kormányzati szándék ellenére. Nemcsak az összeurópai arányokat múljuk alul, de a régiós versenytársak között is egyfajta szigeteket képez az ország. Ráadásul, ellentétben több európai régióval, ahol a szakmát adó képzésben részt vevők és a felsőfokú végzettséggel rendelkező 30–34 évesek száma fordítottan arányos, Magyarországon mindkét érték egyszerre alacsony. Mindez párosul az iskolát korán elhagyók növekvő számával, igaz, szerencsére még így sem értük el a kelet-európai arányokat, jelenleg egyfajta átmenetet képezünk Kelet- és Nyugat-Európa között. Aki a részletekre kíváncsi: <http://oktatas.atlatszo.hu/2015/11/26/alig-kepzung-egyetemistakat-es-szakmunkasokat/>

Aggasztó jelek az oktatásban

Elismerte Orbán Viktor, hogy gondok vannak a magyar oktatásban. Az állami rádióknak adott interjúban azt mondta, ha a magyar oktatás felmérésére szolgáló nemzetközi tesztekben az derül ki, hogy a gyerekek képességei rosszabbak, mint az előző nemzedéké volt, akkor baj van. Ez nemcsak felelőtlenség a gyerekeinkkel szemben – mert rossz iskolába járattuk őket –, hanem egyúttal a magyar gazdaság lehetőségeit aknázzuk alá. Mert buta, problémákat megoldani nem tudó emberekkel nem lehet a magyar gazdaságot sikeresen működtetni. A magyar gazdaság sikerének kulcsa, hogy jó minőségű, életszerű képzést kapjanak a gyerekeink, összeköthet és használható legyen a gazdaság szükségleteivel és erősítse a gazdasági teljesítményünket. Orbán Viktor aggasztó jeleket is lát ez ügyben. Éppen az ellenkezőjét kellene csinálni annak, mint amire a kormány készül – így reagált a miniszterelnök szavaira a Klubrádió által megkérdezett oktatási szakértő, Radó Péter.

Forrás: Klubrádió

OLVASD, ÉS ADD TOVÁBBI!

A Pedagógusok Lapja évi előfizetési díja 5 százalék áfával 4500 forint. Az intézmények banki átutalással (számlaszám: 11707024-20100456) fizethetnek elő, az egyéni érdeklődőknek csekket postázunk. Az egész oldalas hirdetés (A/4-es formában, fekete-fehérben) 120 000 forint, a félszemes 60 000, a negyedoldalas 30 000 forint. Minden egyes díjtételt 27 százalékos áfa terhel. A hirdetések beküldésének határideje: a megjelenési hónap 1. napja.

PEDAGÓGUSOK LAPJA

Az OKÉT tevékenységében részt vevő

Pedagógusok Szakszervezete (PSZ) hivatalos hírlapja és hírlevele

Főszerkesztő: Millei Ilona

Technikai szerkesztő: Márfiné Béczi Erika

Szerkesztőség: 1068 Budapest, Városligeti fasor 10. Telefon/fax: 322-8464

Levélcím: 1417 Budapest, Postafiók 11

Kiadja: a Pedagógusok Szakszervezete Országos Irodája

1068 Budapest, Városligeti fasor 10. Központi telefon: 322-8453

Felelős kiadó: Galló Istvánné elnök

Internet: www.pedagogusok.hu; E-mail: pedlap@pedagogusok.hu

Terjeszti: a Pedagógusok Szakszervezete. Évi előfizetési díj: 4500 Ft

Index: 26651 ISSN 0133-2260

AZ IGAZSÁG PILLANATAI

A Pedagógusok Szakszervezete azonnali intézkedést vár a miniszterelnöktől

Hálásak voltunk *Járai Attila* furulyajátékáért, *Kókán István* nemzeti gúnyjáért. Szépen szólt A csitári hegyek alatt, és mindenki értette, ahogy azt is, Kókán miért nem vette le a kalapját. Kellett is a humor, mert a PSZ által a Magyar Köznevelés Napja alkalmából rendezett fórumon felsorolt sok gond és baj, aggodás a magyar oktatásért, a pedagógusok helyzetéért, szomorúvá tette volna a hallgatóságot. November 21-én azonban eljött az igazság pillanata! A fórum résztvevői nem kerteltek, kitaláltak. Kiderült: a köznevelés mai rendszere nem a gyerekekről szól, és pedagógusellenes. Mindezt összegezve a PSZ levelet küldött *Orbán Viktor*nak, és azonnali intézkedést kért a miniszterelnöktől.

Csattanós választ adtak a PSZ fórumán fel szólalók *Czunyiné dr. Bertalan Judit* köznevelési államtitkár azon kijelentésére, hogy jó a hangulat az iskolákban, a pedagógusok jól érzik magukat. Az államtitkári kijelentésre *Galló Istvánné*, a PSZ elnöke is reagált: „Mi ezt nem így látjuk!” Arról beszélt, hogy míg a Magyar Köznevelés Napja alkalmából tulajdonképpen ünnepelni kellene, nincs ok az ünneplésre. Az intézményrendszer átalakításának kezdete óta a PSZ a tárgyalóasztalnál mindig elmondta, hogy az átalakítás nem jó irányba halad, de nem történt semmi. Két év után az érdekvédelmi szervezet úgy döntött, jöjjön el az igazság pillanata, a kollégák maguk mondják el, hogyan is érzik magukat, mit jelent a mindennapokban a Klik csődközeli helyzete, a szakképzés átalakítása, hogyan élnek meg a gyerekekkel a köznevelési reformot. Hozzátette, a hozzászólások összegzése alapján a szervezet levelet küld Orbán Viktornak, amelyben azonnali intézkedéseket kér a miniszterelnöktől.

Frusztrált, idegbeteg mindenki

Az első felszólaló, *Nagy Emília* arra a kérdésre, hogy hogy vagytok, azt válaszolta: „Borzalmasan.” Elmondta, közel 24 éve van a pályán, de soha ennyi „frusztrált, gyanakvó, túlterhelt pedagógust” nem látott. Szerinte az állami oktatásban „totális diktatúra bontakozott ki”, ezért is lehet kevés tiltakozó hangot hallani a kollégák köréből. Ugyanakkor egyre több a feszültség az intézményekben, aminek oka, hogy nőttek a gyerekek, de velük együtt a pedagógusok terhei is, a fenntartás és a működtetés szétválasztása pedig tarthatatlan állapotot idézett elő. A rengeteg feszültség pedig már az egész társadalomnak árt.

Csabalik Zsuzsa miskolci tanárként arról beszélt, hogy „ma rémes lehet gyereknek lenni az oktatási rendszerben”, az egész rendszer kaotikus. Szerinte a megnövekedett tananyaghoz, a gyerekek fejlődési szakaszait figyelmen kívül hagyó, túlsúlyos kerettantervhez képtelenség alkalmazkodni. Elképesztőnek tartja, hogy a pici

elsősöknek gyakran hatodik és hetedik órájuk is van. Mint mondta, az oktatás mára perifériára került, pedig húzóágazatnak kéne lennie, amit felelős oktatási minisztérium, és nem államtitkárság vezet.

Járai Attila az A csitári hegyek alatt című népdalt furulyázta el beszéd helyett. A fórum tagjai megértették a célzást, sőt maguk is együtt énekeltek a dalt a furulyaszóval. Úgy vélték, még szebben is, mint ahogy azt *Balog Zoltán* miniszter tette, amikor a mindennapi éneklés bevezetését szorgalmazta.

Zuglóból érkezett *Kovácsné Belán Judit*, aki azt mondta: „Fáradtnak és szomorúnak érzem magam. Úgy érzem, sokszor felesleges dokumentációval terhelnek minket. A dajkák havi 80 ezerből nyomorognak. Pedig nélkülük nem tudunk működni. Még csak november közepe van, s bár a kiscsoportosok már beszoktak, mi nagyon elfáradtunk.” Megjegyezte: „Frusztrált, idegbeteg mindenki.”

40 megkérdezettből 30 hajlandó részt venni egy tüntetésen

Bán Mihály Veszprémből az oktatás eredményességének három pilléréből beszélt, ezek: a célok pontos kijelölése, a feltételek megteremtése és a pedagógus nagy módszertani szabadsága.

Mint mondta, jelenleg mindegyik hiányzik. Majd így folytatta: „A portfólióktól a kollégák szerint sem lesz az oktatás eredményesebb, legfeljebb, ahogy mondják, egy kicsit többet kereshetnek. Ezt látják az egyetlen előnyének. A bér nagyon fontos; mondjuk a második legfontosabb. Az első azonban, hogy nyugodt körülmények között lehessen a gyerekeket a jóra nevelni. Mivel ez nincs meg, a rendszer egyre rosszabbul teljesít. A kollégák egyszerre szembesülnek az értelmetlenül elköltött milliárdokkal és a végzetes forráshiánnyal. Lassan telítődnek: 22 megkérdezett emberből 21 adná aláírását az önértékelés, etikai kódex, minősítési rendszer elleni tiltakozáshoz; 40 megkérdezettből 30 hajlandó részt venni egy tüntetésen.”

Többen beszámoltak arról, állandó vita tárgyát képezi, ki fizeti a projektorba az izót, ha azt ki kell cserélni: a Klik vagy az önkormányzat. Rendszerint nincs válasz, a pedagógusok így vagy saját zsebből kifizetik a hiányzó eszközöket, vagy eszközök nélkül kénytelenek tanítani. Az is többször elhangzott, az adminisztrációs terhek nőttek, a bérpótlék megszüntetésével viszont a túlmunkájuk nincs megfizetve.

Az oktató-nevelő munkát segítő kollégák bérhelyzete elfogadhatatlan!

Kókán István Pest megyei titkár kalapban állt a résztvevők elé, és megjegyezte: „A nemzet napszámokaként kalapban jöttem, hátha a nemzeti gúnyában rám figyelnek.” Arról is beszélt, hogy van klikkesedés, de ez nem az, amire mindenki gondol. A feszültségek miatt a kollégák egymás ellen fordulnak, a szülők pedig igyekeznek minél többet az iskolára hárítani a gyerekevelésből. Majd felsorolásba kezdett: életpálya, etikai kódex, mindennapos testnevelés, mindennapos éneklés, de hol itt a gyerek? – kérdezte. Kijelentette, bűncselekmény, hogy vannak, akik nem kapják meg a fizetésüket.

Galló Istvánné azzal zárta a fórumot: „Mi azt akartuk, hogy az osztálytermi pedagógusok mondják el a problémáikat.” A szakmai szervezetek, a szakszervezetek vezetői azokat már sokszor, sokféleképpen jelezték. „Hallják meg a döntéshozók, hogy mi a tanteremben lévő pedagógusnak a baja, és amikor mi mondjuk, az ő véleményüket tolmácsoljuk.” Tarthatatlannak nevezte, hogy az óraadó tanárok bérét több hónapos késéssel fizetik ki, és a kötelezően előírt utazási térítéseket sem fizetik rendszeresen, és megismételte, a korábbihoz hasonlóan szorgalmazza a pedagógiai asszisztensek, az iskolatitkárok, a dadák bérének emelését. Azt mondta: „Az oktató-nevelő munkát segítő kollégák bérhelyzete 2008 óta nem változott, minimálbérért vagy bérminimumért dolgoznak havonta. Elfogadhatatlan!”

A fórum videofelvételét megnézheti: <http://www.pedagogusok.hu/node/1376>

AZ UTCAI DEMONSTRÁCIÓTÓL, DE A SZTRÁJKTÓL SEM RIAD VISSZA A PEDAGÓGUSOK SZAKSZERVEZETE

Az állami fenntartás jelenlegi formájában nem garantálja a zavartalan működést

A Pedagógusok Szakszervezetének XXV. Kongresszusa elsőprő többséggel úgy döntött, a szervezet az utcai demonstrációtól, de akár a sztrájktól sem riad vissza. A december 5-én megtartott kongresszus a PSZ szervezeti életével és a köznevelésben mostanra kialakult helyzettel foglalkozott. *Galló Istvánné*, a PSZ elnöke azt kérte a résztvevőktől, hogy bár mind a két téma nagyon fontos, a nagyobb hangsúlyt mégis az utóbbira helyezték. Tegyük mindezt a PSZ *Orbán Viktor*nak és *Balog Zoltánnak* küldött, a köznevelésben kialakult tarthatatlan helyzetről tájékoztató levele, és az azokra választ küldő *Czunyiné dr. Bertalan Judit* levelének ismeretében. Az államtitkári választ a kongresszus nem fogadta el. A kongresszuson elhangzott: a kollégák és a társadalom is azt várja az érdekvédelmi szervezettől, hogy tetteikben is nyilvánítsa ki, a köznevelésben mára kialakult helyzet gyermek- és pedagógusellenes. Az alábbiakban ismertetjük a kongresszus határozatait, melyeket a résztvevők elsőprő többséggel: 124 igen szavazattal, 1 nem és 1 tartózkodás mellett fogadtak el.

A Pedagógusok Szakszervezete XXV. Kongresszusának határozatai a köznevelés aktuális kérdéseiről

A Pedagógusok Szakszervezete XXV. Kongresszusának meggyőződése, hogy a társadalmi, gazdasági fejlődés alapja az adott országban élők műveltségi szintjének minél magasabb szintre emelése. Az állam feladata és kötelessége egy olyan iskolarendszer létrehozása és működtetése, amely képes és alkalmas befogadni mindenkit, aki az adott ország területén él, képes és alkalmas felkészíteni azokra a feladatokra, amelyekre szükség van ahhoz, hogy az adott ország megfelelő fejlődési pályára álljon, illetőleg felfelé ívelő pályán tartsa a gazdaságot. Az oktatáshoz való hozzáférés az egyénnek és a családnak is az érdeke, arra való tekintettel, hogy a személyes boldogulás alapja a minél nagyobb tudás, minél magasabb szintű iskolai végzettség megszerzése.

A Kongresszus megtárgyalta és elfogadta „A köznevelés helyzetéről” szóló jelentést, és meghozta a következő határozatait:

1. **A Kongresszus megállapítja, hogy a köznevelés rendszerének működése számos kérdésben újragondolásra szorul.** Az állami fenntartás jelenlegi formájában nem garantálja a rendszer zavartalan működését, a gyermekek, tanulók mindenek felett álló érdekének érvényesülését. Bebizonyosodott, hogy a helyi önkormányzatok kizorítása a döntési folyamatokból, az ellátórendszer egyes elemeinek fenntartónként való elválasztása egymástól rontja a rendszer hatékonyságát. Az intézmény és a fenntartó különállásának megszüntetése, az intézményi önállóság csorbitása, az intézmények jogi személyiségének korlátozása, a munkáltatói jogok megvonása kiszolgáltatottá, sérülékennyé tette a köznevelési intézményeket. A pedagógusfoglalkoztatás új rendje átláthatatlanná tette a munkavégzés menetét. Nem ismeri el a többletmunkát, a többletismeretek megszerzését, visszafogja a pedagógusteljesítményeket. Az állami ellenőrzés rendje sérti a pedagógusok önértékét, a pedagógusok méltóságát.

2. **A Kongresszus elengedhetetlennek tartja, hogy készüljön átfogó értékelés az elmúlt évekről.** Ennek alapján készüljön jelentés az Országgyűlés részére, amely vitanap keretében határozza meg a köznevelés rendszere zavarainak kiküszöbölésével kapcsolatos feladatokat, a fejlesztési irányokat. Az Országgyűlés határozatban jelölje meg a további fejlesztési célokat és feladatokat.

3. **A Kongresszus azonnali tárgyalásokat kezdeményez a Kormánnyal a sürgős, nem halasztható korrekciók végrehajtása érdekében.**

Felhatalmazza ezért a PSZ elnökét, hogy

- tájékoztassa a Miniszterelnököt, miszerint a részére megküldött megkeresésre adott – államtitkári – választ a Kongresszus elutasította,
- a Miniszterelnök részére küldje meg a köznevelés helyzetéről szóló jelentés mellékletét, az ahhoz kapcsolódó határozattal,
- az előterjesztés mellékletében meghatározottak figyelembevételével – a Pedagógusok Sztrájkbizottsága tagjaként – ismételt kezdeményezze a tárgyalások megkezdését a Kormány képviselőivel,
- a tárgyalások elmaradása vagy sikertelensége esetén tegye meg a szükséges intézkedéseket egy 2016 első negyedévében megtartandó utcai demonstráció megszervezésére,
- indokolt esetben tegye meg a szükséges intézkedéseket a jogszerű munkabeszüntetés megszervezésére valamennyi köznevelési intézményben.

4. A Kongresszus felkéri a köznevelési intézmények valamennyi dolgozóját, támogatásukkal, aktív közreműködésükkel járuljanak hozzá a köznevelés aktuális kérdéseinek megoldásához.

5. A Kongresszus elrendeli a Köznevelés helyzetéről szóló jelentés és a kapcsolódó határozat közzétételét a PSZ honlapján, oly módon, hogy az érintettek szavazással fejezhessék ki – támogató vagy elutasító – véleményüket.

6. A Kongresszus felkéri a Pedagógusok Szakszervezetének tagjait, tájékoztassák a szülőket, az érdeklődőket a Jelentésben és a kongresszusi határozatban foglaltakról, hozzájárulva, elősegítve ezzel a Pedagógusok Szakszervezete törekvéseinek, céljainak megvalósításához nélkülözhetetlen társadalmi támogatottság megszerzését.

Budapest, 2015. december 5.

Ken Robinson

AZ ISKOLA MEGÖLI A KREATIVITÁST

Ken Robinson híres előadása a kreativitásról 2006-ban hangzott el. Túl azon, hogy rendkívül szórakoztató, szívbemaroló, mennyire aktuális ma is!

„Jó reggelt! Hogy vannak? Eddig egész jól, nem? Engem megcsapott ez az egész. Igazából megyek is. Eddig három téma volt, ha jól emlékszem, ami átszötte a konferenciát, és ami kapcsolódik ahhoz, amiről beszélni akarok. Az egyik az emberi kreativitás elkövető bizonyítéka minden előadásban, amit láttunk, és minden itt lévő emberben. Csak a változatossága és a sokfélesége. A második az, hogy olyan helyzetbe hozott bennünket, amiben ötletünk sincs, hogy mi fog történni a jövőben. Fogalmunk sincs, hogy lesz ez majd.”

Kegyetlenül eltékozolt tehetség

„Nekem fontos az oktatás – igazából, úgy látom, hogy mindenkinek fontos az oktatás. Nem gondolják? Érdekesnek találom, hogy ha egy vacsorán vagyok, és azt mondom, az oktatásban dolgozom – őszintén, nem sűrűn vagyunk vacsorákon, ha az oktatásban dolgozunk. Nem hívnak meg. És nem hívnak vissza, érdekes mód. Furcsa ez nekem. De ha mégis, és azt mondom valakinek, tudják, megkérdezik: »Mivel foglalkozik?« És azt mondom, hogy az oktatásban dolgozom, látom, ahogy a vér kifut az arcukból, és azt gondolják: »Istenem, miért pont én? Az egyetlen szabad estém!« De ha megkérdezem őket a saját oktatásukról, a falhoz szögeznek. Mert ez az egyik olyan dolog, ami mélyen megérinti az embereket, igazam van? Mint a vallás, a pénz meg a többi. Nekem fontos az oktatás, és azt gondolom, mindannyiunknak. Igen nagy közös érdekünk ez, részben, mert az oktatásnak kellene egy olyan jövőbe juttatni bennünket, amit fel sem foghatunk. Senkinek sincs fogalma – mindazon szakértelem ellenére, ami felvonult az elmúlt négy napban –, hogyan néz majd ki a világ öt év múlva. És mégis, erre kéne tanítanunk gyerekeket. Olyan megjósolhatatlan szerintem, hogy az elkövető. És a harmadik része ennek az, hogy mindazonáltal mind egyetértünk a gyerekek tényleg elkövető képességén – az innovációra való képességén.

(...) A véleményem az, hogy minden gyereknek félelmetes tehetsége van. És mi eltékozoljuk, elég kegyetlenül. Így az oktatásról akarok beszélni, és a kreativitásról akarok beszélni. Állítom, hogy a kreativitás ugyanolyan fontos az oktatásban, mint az írástudás, és azzal megegyező szinten kellene, bányunk is vele.”

Lerajzolom Istent

„Nagyszerű történetet hallottam – imádom mesélni – egy kislányról, aki rajzórán volt. Hatévesen, ült a hátsó sorban, rajzolt, és a tanár észrevette, hogy ez a kislány alig figyelt órán, de ezen a rajzórán annál inkább. Felkeltette ez a tanár érdeklődését, oda ment hozzá és megkérdezte: »Mit rajzolsz?« A kislány így felelt: »Lerajzolom Istent.« Mire a tanár: »De hát senki sem tudja, hogy néz ki Isten.« A kislány: »Egy perc múlva megtudják.« A fiam négyéves volt Angliában – igazából mindenhol négyéves volt, hogy őszinte legyek. Ha komolyan vesszük, bárhová is ment, abban az évben négyéves volt. Szerepelt egy betlehemes játékban. Emlékeznek a történetre? Nagyon menő. Tényleg ütős sztori volt. *Mel Gibson* rendezte a folytatást. Lehet, hogy látták is: »Betlehem II.« James József szerepét kapta, ami miniket nagyon felvillanyozott. Az egyik főszerepnek gondoltuk. A nézőtér tele volt ügynökökkel, a pólójukon felirat: »József MAGA James Robinson!« Meg se kellett szólalnia, de tudják, van az a rész, amikor a három királyok bejönnek. Hozzák az ajándékokat, és hoznak aranyat, tömjént és mirhát. Tényleg így történt. Ott ültünk, és gondolom, egyszer csak elvesztették a fonalat, mert utána beszélünk a fiúval, kérdeztük: »Minden rendben volt?« Azt mondta: »Persze, miért, valami baj volt?« Csak megcsúsztak, ennyi volt. Mindegy is, bejön a három fiú, négyévesek konyharuhával a fejükön, lerakják ezeket a dobozokat, és az első így szól: »Aranyat hozok néked.« A második: »Mirhát hozok néked.« Mire a harmadik: »Tömjényt hoztam néked.«

Ezekben a dolgokban az a közös, hogy a gyerekek adnak egy esélyt. Ha nem, akkor próbálkoznak. Igazam van? Nem félnek a tévedéstől. Persze, nem azt mondom, hogy tévedni annyi, mint kreatívnak lenni. Amit biztosan tudunk, ha nem vagyunk készek tévedni, sosem jövünk elő valami eredetivel. Ha nem vagyunk készek tévedni. És mire felnőtté válnak, a legtöbb gyerek elveszíti ezt a képességet. Már félnek tévedni. És mi így vezetünk cégeket egyébként. Stigmatizáljuk ezeket a hibákat. És így működtetjük országos oktatási rendszereinket, ahol a hibák a legrosszabb dolgok, amiket elkövetünk. Az eredmény pedig az, hogy kioktatjuk az embereket a kreatív képességeikből. *Picasso* egyszer azt mondta: minden gyerek művésznek születik. A probléma művésznek maradni, miközben felnövünk. Szenvedélyesen hiszem: nem felnövünk a kreativitáshoz, kinövünk belőle. Vagy inkább kioktatnak belőle. Hát miért van ez így?”

Shakespeare apja

„Stratford-on-Avonban éltem öt évvel ezelőttig. Aztán Stratfordból Los Angelesbe költöztem. Képzeltetik, milyen problémamentes átmenet volt. Igazából egy Snitterfield nevű helyen éltünk, Stratfordon kívül, ahol *Shakespeare* apja született. Eszükbe jutott valami? Nekem igen. Nem gondoltak még arra, ugye, hogy Shakespeare-nek volt apja? Vagy igen? Mert nem gondolunk arra, hogy Shakespeare egyszer gyerek volt, ugye? Shakespeare hatévesen? Sose gondoltam erre. Mondjuk, egyszer hétéves volt. Valaki angolóján ült, nem igaz? Milyen idegesítő lehetett? »Próbáld újra.« Az apja aludni küldte, és azt mondta neki, Shakespeare-nek: »Ágyba, most!« William Shakespeare-nek: »És tedd le azt a ceruzát, és ne beszélj így, mindenkit összezavarsz!« Mindegy is, Stratfordból Los Angelesbe költöztünk, és csak egy pár szót mondanék az átmenetről, tényleg. A fiam nem akart jönni. Két gyerekem van. A fiam 21, a lányom 16. (Folytatás a 6. oldalon)

AZ ISKOLA MEGÖLI A KREATIVITÁST

(Folytatás az 5. oldalról)

A fiam nem akart Los Angelesbe jönni. Imádta, de volt egy barátnője Angliában. Élete szerelme, Sarah. Egy hónapja ismerte. Tudják, a negyedik évforduló, hosszú idő ez 16 évesen. Szóval nagyon dühös volt a repülőn, azt mondta: »Sose talállok még egy ilyen lányt, mint Sarah.«

Mi nagyon elégedettek voltunk ezzel, őszintén, mert Sarah volt az egyik fő ok, hogy elhagyjuk az országot. De valami megfog, amikor Amerikába költözünk, és ha a világ körül utazunk: a Földön minden oktatási rendszerben ugyanaz a tárgyak hierarchiája. Mind-egyikben. Mindegy, hogy hová megyünk. Azt gondolnánk, hogy máshogy van, de nem ám. A tetején a matematika és a nyelvek, aztán a bölcsészet, és alul a művészet. Mindenhol a Földön. És szinte minden rendszerben van a művészetben belül is egy hierarchia. A képzőművészet és a zene általában magasabb rangot kap, mint a színház és a tánc. És nincs olyan oktatási rendszer a bolygón, ami táncot tanít a gyerekeknek mindennap, úgy, ahogy matematikát tanítunk. Miért? Miért ne? Azt gondolom, hogy ez igen fontos. Azt gondolom, hogy a matek fontos, de a tánc is. A gyerekek mindig táncolnak, ha engedik nekik, mind így teszünk. Mindenkinek van teste, nem? Lemaradtam egy meetingről? Valójában az történik, hogy ahogy a gyerekek felnőnek, oktatni kezdjük őket fokozatosan a csípő fölött. És később a fejükre fókuszálunk. És kicsit az egyik oldalra.”

Az egyetemi professzorok előállítás

„Ha úrlényként ismerkednénk az oktatással, és azt kérdeznénk: »Mire jó a közoktatás?« Azt gondolom, arra jutnánk – ha a végeredményt nézzük, aki igazán sikeres ebben, aki mindent megtesz, amit tennie kell, aki minden piros pontot begyűjt, aki a győztes – azt gondolom, hogy a közoktatás egyetlen céljának látnánk a világon mindenhol az egyetemi professzorok előállítását. Nem igaz? Ők azok az emberek, akik a tetején jönnek ki. Én is egy voltam, én csak tudom. Én kedvelem az egyetemi professzorokat, de tudják, nem kellene őket az emberi teljesítmény árvízi em-

lékművének tartanunk. Ők csak egy életforma, egy másik életforma. Igen kíváncsiak, és ezt az irányukba érzett szeretet mondatja velem. Tapasztaltom szerint van valami érdekes ezekben a professzorokban – nem mind-egyikben, de általában – a fejükben élnek. Ott élnek fenn, és kissé az egyik oldalon. Testetlenek, értik, szó szerint értem. Úgy tekintenek a testükre, mint a fejük szállításának egy módjára, nem igaz? Egy mód arra, hogy a fejük meetingre menjen. Ha igazi bizonyítékot akarnak a testen kívülségre, menjenek el idősebb akadémikusok többnapos konferenciájára, és nézzenek be a diszkóba az utolsó este. Ott majd meglátják: felnőtt férfiak és nők kontroll nélkül vonaglanak, ritmustalanul, arra várva, hogy vége legyen, és hazamehessenek tanulmányt írni róla. Az oktatási rendszerünk az akadémiai képesség ideájára alapoz. Oka van ennek.

Az egész rendszert – mindenhol a világon – akkor találták fel, amikor nem volt közoktatás, tényleg, a XIX. század előtt. Mind azért jött létre, hogy az ipari forradalom igényeit kiszolgálja. Így hát a hierarchia két ötletben gyökerezik. Először, a munka szempontjából leghasznosabb témák a tetején vannak. Így vélhetően jóindulatúan elterelték gyerekként az iskolában azoktól a dolgoktól, amiket szeretett, azon az alapon, hogy soha nem kapna munkát, ha azt csinálná. Igazam van? Ne zenélj, nem leszel zenész; ne rajzolj, nem leszel művész. Jóindulatú tanács – mélységesen téves. Az egész világot elnyeli a forradalom. A másik az akadémiai képesség, ami tényleg dominálni kezdte az intelligenciáról alkotott képünket, mert az egyetemek a saját képükre formálták a rendszert.

Ha belegondolnak, a közoktatás egész rendszere a világ körül az egyetemi felvételi elnyújtott folyamata. És a következmény az, hogy sok igen tehetséges, briliáns, kreatív ember azt gondolja, hogy nem az, mert a dolgot, amiben jók voltak, az iskolában nem értékelték, vagy akár stigmatizálták.”

Az akadémiai infláció

„Azt gondolom, nem engedhetjük, hogy ez így menjen tovább. Az UNESCO sze-

rint a következő 30 évben több ember szerez majd diplomát az oktatásban, mint a történelem kezdete óta. Több ember, és minden, amiről eddig beszéltünk, összeadódik – a technológia, és ahogy átalakítja a munkát, a demográfia és az elképesztő népességnövekedés. Hirtelen a diploma nem ér semmit. Nem igaz? Amikor én tanultam, ha diplomád volt, munkád is volt. Ha nem volt munkád, azért nem volt, mert nem akartad. És én nem akartam, de tényleg. De most a diplomás gyerekek gyakran hazamennek videojátékokat játszani, mert ahová eddig elég volt a BA, most már MA kell, MA helyett meg PhD. Ez az akadémiai infláció folyamata. És azt mutatja, hogy az oktatás teljes struktúrája mozog a lábunk alatt. Radikálisan újra kell gondolnunk az intelligenciáról alkotott nézeteinket. Három dolgot tudunk az intelligenciáról. Egy: szerteágazó. Mindenféle módon gondolkodunk a világról, ahogy tapasztaljuk. Gondolkodunk vizuálisan, hangban, kinezetikusán. Absztrakt módon gondolkodunk, mozgásban gondolkodunk. Kettő: az intelligencia dinamikus. Ha az emberi agy interakcióit szemléljük, ahogy hallottuk tegnap számos előadásban, az intelligencia csodálatosan interaktív. Az agy nincs rekeszekre osztva. Igazából a kreativitás – ahogy én definiálom, mint a folyamat, amelynek során értékes, eredeti ötleteink támadnak – inkább többé, mint kevésbé különböző diszciplínák interakciójából, nézőpontjaiból táplálkozik. Az agy szándékosan – egyébként van egy idegfonat, amely összekapcsolja a két agyféltekét, amit corpus callosumnak hívnak. Nőknél vastagabb. Helen tegnapi előadására reagálva azt gondolom, talán ezért jobb a nők a párhuzamos feladatokban. Mert tényleg jobb, nem? Egy székérderek kutatás van erről, de tapasztalatból is tudom. Ha a feleségem otthon vacsorát főz – ami nem sűrűn van, hála istennek. De tudják, főz – tényleg, van, amit jól főz –, szóval, ha főz, akkor közben telefonál. Beszél a gyerekekhez, festi a mennyezetet, amott meg szívóműtétet végez valakin. Ha én főzök, az ajtó csukva, a gyerekek az utcán, a telefon félrerakva, ha bejön a feleségem, ideges leszek.

(Folytatás a 7. oldalon)

AZ ISKOLA MEGÖLI A KREATIVITÁST

(Folytatás a 6. oldalról)

Mondom neki: »Terry, kérlek, épp egy tűkörtojást sütnék, nem hagynál békén?« Tényleg, ismerik a régi filozofikus dumát, ha egy fa kidől az erdőben, és senki sem hallja, akkor tényleg megtörtént? Emlékeznek erre a klasszikusra? Nemrég láttam egy klassz pólót, ez állt rajta: »Ha egy férfi kimondja, amit gondol az erdőben, és egy nő sem hallja, akkor sincs igaza?« És a harmadik dolog az intelligenciával kapcsolatban az, hogy különböző. Egy új könyvet írok most, a címe Megvilágosodás. Egy interjúsorozatra épül, arról, hogyan fedezték fel emberek a tehetségüket. Elképesztő, hogyan jutnak el ide. Konkrétan egy beszélgetés indított el, amit egy csodálatos nővel folytattam, akiről sokan talán sosem hallottak, *Gillian Lynne*-nek hívják. Hallottak róla? Páran. Koreográfus, és mindenki ismeri a munkáját. Ő csinálta a Macskákat meg Az operaház fantomját. Csodálatos nő. Az Angol Királyi Balett boardjában voltam, mint látják. Mindegy is, Gillian és én együtt ebédeltünk, és megkérdeztem: »Gillian, hogyan lettél táncos?« Mire azt mondta, érdekes volt, mert az iskolában teljesen reménytelen volt. És az iskola a harmincas években írt a szüleinek, hogy »azt gondoljuk, Gilliannek tanulási rendellenessége van«. Nem tudott figyelni, izgett-mozgott. Most azt mondanák, hiperaktív. Ugye? De ez a harmincas években volt, és a hiperaktivitást még nem találták fel. Még nem volt hozzáférhető állapot. Az emberek nem tudták, hogy ilyenjük is lehetne. No mindegy, elment egy specialista-hoz, egy ilyen tölgyborítású

szobába. Ott volt az anyjával, bevezették és leültették egy székre a sarokban, és 20 percig a kezén ült, amíg az orvos az anyjával Gillian iskolai problémáiról beszélt. És a végén – mert zavart másokat, mindig késett a leckéjével meg ilyenek, nyolcéves forma gyerkőc – a végén az orvos leült Gillian mellé, és azt mondta: »Gillian, ezt mind meghallgattam most a mamától, most külön szeretnék vele beszélni. Várj itt, visszajövünk, nem tart majd soká.« És kimentek, otthagyták. De ahogy elhagyták a szobát, az orvos bekapcsolta a rádiót, ami az íróasztalon volt. Aztán kimentek, és az orvos így szólt az anyához: »Csak figyeljen.« És abban a percben, ahogy kiléptek, Gillian már talpon volt, és a zenére mozgott. Egy pár percig nézték, majd az orvos az anyához fordult: »Mrs. Lynne, Gillian nem beteg, hanem táncos. Vigye el egy tánciskolába.« Mire én: »És mi történt?« »Elvitt. El nem tudom mondani, milyen gyönyörű volt. Bementünk egy szobába, és tele volt olyan emberekkel, mint én, akik nem tudnak nyugton ülni. Emberekkel, akik mozogva gondolkodnak.« Mozogniuk kell a gondolkodáshoz. Baletteztek, dzsigeltek, jazzre táncoltak, volt modern, volt kortárs. Végül felvételizett a Brit Királyi Balett Iskolába. Szólótáncos lett, csodálatos karrierje volt a Királyi Balettnél. Később lediplomázott a Királyi Balett Iskolában, és saját céget alapított, a Gillian Lynne Dance Companyt, találkozott *Andrew Lloyd Webberrel*. Gillian produkciói minden idők legsikeresebb zenés előadásai közé tartoznak, milliárdok okozott örömet, és most multimilliomos. Valaki

más gyógyszereket írt volna fel neki, és azt mondta volna neki, hogy nyugodjon le. Hát én azt gondolom, hogy ez erre fut ki: *Al Gore* pár napja az ökológiáról beszélt, és a *Rachel Carson* által indított forradalomról. Azt hiszem, hogy az egyetlen reményünk a jövőre nézve egy új emberi ökológiai felfogás elfogadása, amelyben elkezdjük újraalkotni koncepciókat az emberi képesség gazdagságáról.»

Újra kell gondolni az oktatási alapelveket!

„Oktatási rendszerünk úgy bányásztá eddig elménket, mint egy külszíni fejtés: egy bizonyos nyersanyagért. A jövőben ez nem lesz elég. Újra kell gondolnunk az alapvető elveket gyermekeink oktatásával kapcsolatban. *Jonas Salk* csodálatos mondása volt: »Ha minden rovar eltűnne a föld színéről, 50 éven belül minden élet elpusztulna a Földön. Ha minden ember eltűnne a föld színéről, 50 éven belül minden életforma felvirágozna.« És igaza van. A TED az emberi képzelet ajándékát ünnepli. Óvatosnak kell lennünk, hogy ezt az ajándékot bölcsen használjuk, és elkerüljünk olyan scénáriókat, amelyekről itt beszéltünk. És az egyetlen út az, ha kreatív képességeinket úgy látjuk majd teljes gazdagságukban, ahogy vannak, gyermekeinket pedig minden reményünkkel. Feladatunk az, hogy teljes lényüket oktassuk, hogy szembenézhesenek a jövővel. Apropó – talán mi nem látjuk majd ezt a jövőt, de ők igen. És az a feladatunk, hogy segítsünk nekik kihozni belőle valamit. Köszönöm szépen!«

Sir Kenneth Robinson 1950. március 4-én született Liverpoolban. 2003-ban a tudomány érdekében végzett szolgálataiért lovagrá ütötték. Robinson négyéves korában gyermekbénulást kapott. A bénulás fizikai tünetei miatt speciális iskolákba járt. Később angol nyelvet és színházművészetet tanult a University of Leeds Bretton Hall College of Education szakán (1968–1972). 1981-ben doktori címet szerzett; témája a színházművészet és az oktatás kapcsolata volt.

1985–1988 között Robinson a Tudomány az Iskolákban Projekt igazgatója volt, amely célul tűzte ki Angliában és Walesben a művészeti oktatás fejlesztését. A több mint 300 ajánlást megfogalmazó projektben több mint 2000 tanár, művész és közszolgá vett részt. Ez a projekt a brit nemzeti alaptantervet is befolyásolta. Ezen időszak alatt Robinson a brit kormány Artswork szervezetét is vezette, amely az ifjúsági művészi neveléssel foglalkozott. Ezenkívül a hongkongi Academy of Performance Arts tanácsadója is volt. Tizenkét éven keresztül a University of Warwickon a tudomány oktatásának professzoraként dolgozott. Most professzor emeritus. Tiszteletbeli címet kapott a Rhode Island School of Designtól, a Ringling College of Arts and Designtól, az Open Universitytól, a Central School of Speech and Dramától, a Birmingham City Universitytól és a Liverpool Institute for Performing Artstól. A Rhode Island School of Design az Athena Díjjal jutalmazta a tudomány és az oktatás terén végzett szolgálataiért, a Royal Society of Arts pedig a Benjamin Franklin Medált adományozta neki az Egyesült Királyság és az Amerikai Egyesült Államok közti kulturális kapcsolatok terén végzett kiemelkedő erőfeszítésekért. 2005-ben a Time/Fortune/CNN az egyik „Principal Voice”-nak (Elsődleges Hang) választotta. Világszerte tart előadásokat az üzleti és oktatási szektorra váró kreatív kihívásokról az új, globális gazdaságban.

A TED konferenciák népszerű előadójaként Robinson három előadást is tartott a kreativitás szerepéről az oktatásban. Ezeket 2014 végéig a TED weboldalán több mint 20 millióan nézték meg.

Szüdi János

A SPORT A LELKE MINDENNEK?

A sport, ha nem kevesek kiváltsága, ha nem a politika játékszere, sokat segíthet a személyiség kialakításában. Az egészség, a tanulás, a sport elválaszthatatlan ikertestvérek egy olyan országban, ahol nem a miniszterelnök akarja megmondani, hol lehet iskola, mit tanítsanak benne, ki tanítson, és ki járjon oda.

Magyarországon a sport takaró a hatalom oltárán, a sportolók pedig biodíszletek a hatalom színpadán. Feladatuk nem több és nem kevesebb annál, mintsem eltakarni ennek a rendszernek az embertelenségét, gatlástalanságát. Bizonyítani, hogy a szemétdomb tetején kukorékoló „kiskakas” nem önmagának kapirgál, hanem a köznek.

A „cáratyuska” jót akar

Feltehetően tudta ezt a kétszeres öt-tusa olimpiai bajnok ügyvéd is, aki évek óta bíróságokra jár, hogy bebizonyítsa, a Magyar Olimpiai Bizottság működése jogellenes, amikor kijelentette, nem a kormány ellen harcol, hiszen az a sport igazi mecénása. Tudnia kellett, hogy a hatalom arcába vágja kesztyűjét, amikor kétségbe vonja egyik kedvence tevékenységének törvényességét. A „MOB-jelenség” nem jöhetett volna létre, ha országunk jogállamként működne. Miért védi a miniszterelnököt? Ki tudja! Talán a régi reflexek működnek. „A cáratyuska jót akar, de nem lehet ott mindenhol. Csak a beosztottak rosszak.” Az sem lehetetlen, hogy elhiszi korunk új mítoszát: aki stadiont épít, az a jövőt építi.

Miután a hatalom tudja, hogy a sport sokakat érdekel, mindig keres, és mindig talál olyan sportolókat, akik az elért eredmények alapján méltán kiérdemelt társadalmi megbecsülést politikai karrier befutására hasznosítják. Miután a sport egyben jó üzlet is, a politikusok előszeretettel keresnek és kapnak sportvezetői állásokat. Jó dolog a sportsikerek fényében sütkérezni. Ezért a politikusok nagyon szeretnek sikeres sportolókkal mutatkozni, sikeres sportolókkal a hátuk mögött megjelenni a különböző rendezvényeken. Láttunk már választási

nagygyűlésen ökölvívó olimpiai bajnokot, meghatottságtól zokogó úszó olimpiai bajnoknőt. Azon lehetne vitatkozni, mennyire kötődik egy-egy sportsiker valamelyik párthoz, hiszen egy-egy sportkarrier nem egy-egy kormányzati ciklushoz kötődik. Lehetne, de minek? Ha egy sportnagyság nem érti, hogy a politikus tartozik hálaival neki, ha leereszkedhet hozzá, akkor lépjen fel díszletként, megkockáztatva, hogy elveszti az ország egyik felének a szeretetét.

Közpénz? Nem közpénz?

Jó lenne, ha minden sportoló – egészen pontosan: mindenki –, aki itt fizet adót, tudná, hogy az államnak, benne a kormánynak nincs pénze. A közpénz, amit az állam elkölt, az adófizetők által „összedobott” pénz. Ezért annak legcélszerűbb, leghasznosabb, mindenki által nyomon követhetően történő felhasználása az állam elsődleges kötelessége. Ha az állam nem így költi el a rábízott pénzt, akkor elherdálja azt, s ezért felelősséggel tartozik. A Jó Állam – ahogy a hatalom becézi önmagát – kormánya és annak miniszterelnöke uralkodása legfontosabb, mondhatni egyetlen céljának azt tekinti, hogy a lehető legfurfangosabb módon lenyúljanak, lesöpörjenek minden mozgatható krajcárt, s úgy osszák szét, hogy csak saját zsebükbe és azoknak jusson, akik közel vannak a tűzhöz. Ennek irodalma van. Elég csak utalni *Ferenczi Krisztinának* az Orbán család és baráti körének viselt dolgairól szóló írásaira.

A leírtakat semmi sem támasztja alá jobban, mint a labdarúgó-válogatott kijutása az Eb-re. A miniszterelnök, aki szerint a közösbe be nem fizetett, hanem jól felfogott érdekből a politikusok által vezetett klubokba irányított adó, az nem közpénz, aki úgy osztogatja a milliárdokat stadionépítésre, mintha a fizetését költené, saját sikerének fogja fel a csapat teljesítményét. Az MLSZ elnöke meg is erősítette őt ebben a tévhitben, amikor sietett kijelenteni az eredmény értékelésekor: a miniszterelnök tette a legtöbbet ezért a sikerért. Csak remélni lehet, hogy ez a kijelentése nem a sikerköv-

csok díjazására szolgáló összeg érdem szerinti elosztásában játszik majd szerepet. Az elnök által tolmácsoló „vices”, de nem humoros miniszterelnöki nyilatkozathoz csak annyit: nem kevesen vannak ebben az országban, akik e „katasztrófa” ellenére szeretnének norvégként ébredni.

Ép testben ép lélek

Valóban fontos, hogy egy nemzet „fiai” egészségesek legyenek. Ez a kérdés azonban nem szűkíthető le arra, hogy néhány, a hatalom által fontosnak tartott sportág, egyesület, sportoló kiemelt támogatást kapjon. Akkor egészséges egy nemzet, ha tagjai jól érzik magukat a bőrükben. Erre akkor van a legnagyobb esély, ha adottak a feltételek ahhoz, hogy minél többen elnyerjék lelki nyugalmukat, és megszerezzék a jó fizikai közérzetet. Ma egyik feltétel sem adott, ki lehet ma nyugodt hazánkban? A hatalom tagjai biztosan nem lehetnek nyugodtak, hiszen tudniuk kell, hogy amit ma tesznek, azért előbb-utóbb bíróság előtt kell felelniük. Akik nem tagjai a hatalomnak, azok sem lehetnek nyugodtak, mivel ma még messzinek tűnik az az idő, amikor bíróság elé kell állnia majd mindenkinek, aki visszaélt a hatalmával.

Nem lelhetnek lelki nyugalmat az éhezők, a szegénységben élők, azok, akik nem tudnak tisztességesen gondoskodni önmagukról, családjukról. Nem lelhetnek lelki nyugalmat a kiszolgáltatottak, a bizonytalanságban élők, akiknek félniük kell, hogy elveszítik munkahelyüket, földjüket, dohányboltjukat, befektetéseiket, nyugdíjukat. A kormány a félelemre, a kiszolgáltatottságra építi hatalmát. Mindig harcol valaki ellen, mindig megjelöli a közellenséget. Mindig gondoskodik arról, hogy az emberek tudják, kinek, mi nek köszönhetik gondjaikat, bajaikat.

A jó fizikai közérzetért semmit sem tett a hatalom. Hol vannak már a grundok, ahol egész nap pattogott a labda? Hol vannak már a gyári, az egyetemi és főiskolai egyesületek? Többségük megszűnt. A pályák helyén áruházak emelkednek.

(Folytatás a 9. oldalon)

Szüdi János

A SPORT A LELKE MINDENNEK?

(Folytatás a 8. oldalról)

Hol vannak az iskolai bajnokságok, a diáksport-egyesületek? Csak azok sportolhatnak, akik megfizetik! A tömegsportra nem jutnak adóforintok, költségvetési támogatások. Az iskolai testnevelésért sokat tett a hatalom, elrendelte, hogy mindennap, mindenkinek testnevelési órát kell tartani. Ennek megszervezéséhez testnevelő tanárt, pénzt, tornatermet, tornaeszközöket elfelejtett adni. Tantervet viszont készített, többet is. Az állam minden megfelelő érdekképviseléssel rendelkező igényét teljesíti. Így legutóbb összerakta a labdarúgás kerettanterveit is. Ez így természetes. A tanfelügyelőnek biztosra kell mennie az óralátogatáskor. Tudnia kell, hogy adott tanítási hét adott tanítási napján mi a soron következő gyakorlat. A gyermekek igényei, a tanár szakértelme, gyakorlata nem számít. Azt kell csinálni a testnevelési órákon, amire az állam szerint a gyermekeket be kell trenírozni. Nem az a fontos, ami a gyermeknek jó. Az a fontos, amit az állam jónak tart.

Ahol az emberek saját elhatározásból szabadon mozognak a hét minden napján, ott a lelki nyugalom megszerzésére is jók az esélyek. A sport, ha nem kevesek kiváltsága, ha nem a politika játékszere, sokat segíthet a személyiség kialakításában. Az egészség, a tanulás, a sport elválaszthatatlan ikertestvérek egy olyan országban, ahol nem a miniszterelnök akarja megmondani, hol lehet iskola, mit tanítsanak benne, ki tanítson, és ki járjon oda.

(A cikk november 21-én megjelent a Népszavában)

GYERMEKJOGOK AZ ISKOLÁBAN

A panaszok 4-5 százaléka oktatással, neveléssel kapcsolatos

Az iskola az alapjogok és a gyermekjogok érvényesülése szempontjából különleges közeg: egyszerre tartogathat kihívásokat és generálhat problémákat. Az iskolára érdemes lehetőségként, a jogvédelem perspektívájából tekinteni, figyelembe venni a nemzetközi tapasztalatokat, és megfogalmazni a válaszokat. Mindezeket szem előtt tartva az Alapvető Jogok Biztosának Hivatala az UNICEF Magyar Bizottsága Alapítvánnyal, valamint a Flamand Kormány magyarországi delegációjával együttműködésben „BraveSchool World? – Gyermekjogok az iskola világában” címmel konferenciát rendezett Budapesten 2015. november 26-án.

Székelty László, az alapvető jogok biztosa elmondta: a hozzá érkező panaszok 4-5 százaléka oktatással, neveléssel kapcsolatos. Külön kiemelte a tankönyvellátás problémáit, a tankerületek késedelmes döntéseit, azt, hogy szakemberhiány miatt a speciális nevelést igénylő gyermekek ellátása nem megfelelő. Az idei vizsgálatok témája volt – a leterheltség miatt – a gyermekek pihenéshez való joga, a pedagógus-életpályamodell anomáliája. A napokban hozzák nyilvánosságra a Magyarországon tartózkodó külföldi gyermekek oktatásával kapcsolatos vizsgálat eredményét.

Csökkentenék a korai iskolaelhagyók számát

Novák Katalin, az Emmi család- és ifjúságyügyért felelős államtitkára emlékeztetett a kormány döntésére, miszerint 2015 szeptemberétől a gyermeknek hároméves korától kötelező óvodába járnia – szerinte ez szorosan összefügg a gyermekjogokkal, hiszen esélyt kap a felzárkózásra az, akinek erre szüksége van. Felidézte, hogy idén 230 ezer fővel nőtt azok száma, akik bölcsődékben és óvodákban ingyen étkezhetnek, vagyis összesen 320 ezer gyermekre terjed ki az intézkedés. Több mint 700 ezer tanuló kap ingyentankönyvet – ezzel is a közneveléshez való hozzáférés esélyeit szeretnék javítani. A kormány kiemelt figyelmet fordít a korai iskolaelhagyók számának csökkentésére. Idén erre 4 milliárdot fordítanak, jövőre pedig 15 milliárdot pályázati forrásból. A cél az, hogy végzettség nélkül minél kevesebben hagyják el az iskolát.

Kecskés Péter, az Emmi munkatársa ezt kiegészítve arról beszélt, hogy Magyarországon a korai iskolaelhagyók aránya 11,4 százalék, míg az uniós átlag 11,1 százalék. Az eltérés csekély, csak hogy Magyarországon inkább stagnálás mutatkozik, míg az EU-ban javulás. A hátrányos helyzetűeket segítő esélyteremtő programokról is szólt: az Arany János tehetséggondozó programban évente 4500 tanuló vesz részt, az Útravaló ösztöndíjprogramba csaknem 14 ezer diák kapcsolódott be, a főként roma származásúaknak indított Tanoda program 6 ezer tanulója több mint 5 milliárd forintot fordítanak. Külön megemlítette a sajátos nevelési igényű gyermekek ellátását, hiszen erre sokat panaszkodnak a pedagógusok. 2013-ban átszervezték a pedagógiai szakszolgálatokat, de így sincs mindenhol elegendő szakember.

A pedagógusképzésből hiányzik a gyermekjogi nevelés

Az UNICEF Magyar Bizottság gyermekjogi igazgatója, Lux Ágnes az UNICEF 26 országra, köztük Magyarországra is kiterjedő felmérését ismertette: eszerint csak 11 országban része a tantervnek a gyermekjogi nevelés (hazánk a pozitív példák között van), ám a pedagógusképzésből alapvetően hiányzik a gyermekjogi nevelés, és ez mindegyik vizsgálatban szereplő országra igaz. Peer Krisztina klinikai gyermek-szakpszichológus a tanulók túlterheltségéről beszélt, jelezve: ennek pszichoszomatikus tünetei lehetnek. Kitért az oktatási intézményekben jelen lévő zaklatásra, amelyre a pedagógusok sokszor nem fordítanak kellő figyelmet. Ilyen esetekben segíthet a beszélgetés, a mese, a drámapedagógia, és nem utolsósorban az iskolapszichológus. Ááry-Tamás Lajos, az oktatási jogok biztosa az iskolai erőszak témájával folytatta, emlékeztetve a „tanárverő” videóra, amely évekkal ezelőtt felkerült az internetre. Ez a videó arra döbbsentette rá a társadalmat, hogy nem tudjuk, valójában mi zajlik az iskolákban. A biztos jelezte: az iskolai erőszak más országokban is jelen van, de vannak szakemberek, vannak jó gyakorlatok és technikák, amelyeket át lehet venni. Ma már az is egyértelmű, hogy az iskolai agressziót csak pedagógiai eszközökkel nem lehet kezelni. Magyarország előkészítette a finn példa átvételét – ez csak a miniszter jóváhagyására vár, mondta az oktatási jogok biztosa. Egyébként a tervek szerint a visegrádi országok létrehozna egy tudásközpontot a jó gyakorlatok népszerűsítésére.

November 20-a a gyermekek jogainak világnapja: 1959-ben ezen a napon fogadott el nyilatkozatot az ENSZ Közgyűlése a gyerekek jogairól, majd 1989-ben szintén e napon fogadta el az ENSZ a Gyermekjogi Egyezményt, amelyet Magyarország 1991-ben ratifikált.

László Judit

MAGYARORSZÁG EGYRE KEVESEBBET KÖLT OKTATÁSRA

OECD: A megfelelő oktatási rendszer hozzájárul a társadalmi mobilitáshoz

Magyarországon magas a kora gyermekkori nevelésben részt vevők aránya, a magas szintű képzettséget jól megfizetik, kevés ugyanakkor a tanóra alapfokon, a felsőoktatásba pedig viszonylag kevesen kapcsolódnak be – a többi között ez derül ki a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) november 24-én Budapesten bemutatott tanulmánykötetéből.

Montserrat Gomendio, az OECD oktatási igazgatóságának helyettes vezetője kiemelte a korai kisgyermekkori nevelést, azon belül a hátrányos helyzetűek képzését. Az erősségek között említette a tanárképzést és az ezzel összefüggő reformintézkedéseket, a bérek emelését. A magasan képzett pedagógusok jelentik a kulcsát minden hatékonyan működő oktatási rendszernek – hangsúlyozta.

A nehézségek közé sorolta a méltányosságot, azt, hogy milyen mértékben férnek hozzá a hátrányos helyzetűek az oktatáshoz, és a felsőoktatásban az alacsony részvételi arányt, ez utóbbi együtt kezelendő a szakképzés területével.

Megjegyezte: 25. alkalommal jelent meg a kötet, amely egyre több ország adataival, jó gyakorlataival, tapasztalataival bővült az évek során. Rámutatott: rendkívüli változáson ment keresztül az oktatás ezen időszak alatt, általános hozzáférésről lehet beszélni sok helyen, ami túlnyúlik a középszintű oktatáson, és bővült a szakképzés is. Rendkívüli mértékben nőtt a diákok mobilitása, a vizsgált országokban mára meghaladja a 4 milliót azon hallgatók száma a felsőoktatásban, akik nem saját hazájukban tanulnak. Ez a felsőoktatási intézmények közötti verseny fokozódását eredményezte – összegzett.

Megállapította: fontos, hogy a bővülés ne menjen a minőség rovására, és biztosítsák az egyenlő hozzáférést a hátrányos helyzetűek számára is.

Kitért arra: a megfelelő oktatási rendszer hozzájárul a társadalmi mobilitáshoz is. Az OECD kész együttműködni a kormányval, hogy nyomon követhessék az intézkedések megvalósulását, mérhessék ezek hatását – mondta.

A magyar oktatási kiadások 2008-hoz képest 2012-re 83 százalékra csökkentek

Révai Nóra, az OECD tanácsadója kiemelte: több mint 200 mutató alapján hasonlítják össze az államokat. Rámutatott: Magyarország erőssége, hogy magas a részvétel a kora gyermekkori nevelés-

ben, sokan végeznek az alsó oktatási szinteken, az osztálylétszámok, a tanár–diák arányok megfelelőek, ugyanakkor a tanári fizetések alacsonyok, és kevés a tanóra alapfokon. A felsőoktatásban viszonylag alacsony a végzettségi és részvételi arány. Utóbbiról közölte: az alapképzésben várhatóan diplomát szerzők aránya 22 százalék, szemben az OECD 36 százalékával.

Jelezte, az oktatásra fordított kiadások alacsonyok, 2008-hoz képest 2012-re 83 százalékra csökkentek. Az egy tanulóra eső kiadás is nálunk csökkent a legnagyobb mértékben.

Kitért arra, hogy míg az OECD-országokban a felsőfokú végzettségű nők átlagos keresete 73 százaléka a hasonló végzettségű férfiakénak, nálunk ez 64 százalék, ami a negyedik legalacsonyabb.

Kiemelte: fontos lenne a tanári szakmát vonzóbbá tenni, a minőséget fejleszteni, illetve a felsőoktatásban a részvételi és a végzettségi arányt növelni. Idézte azt is, hogy bár a számítógépes ellátottság jó, a készségek nem megfelelőek.

Az adatok ugyanakkor 2012-ből, 2013-ból és a múlt évből származnak, a legfrissebb reformok hatásai még nem látszanak – jegyezte meg.

Az életpályához szigorú minősítési, értékelési rendszer társul

Czunyiné Bertalan Judit köznevelési államtitkár azt mondta: a jelentés magyarországi bemutatása szimbolikus elismerése annak, hogy a kormány oktatási céljai alapvetően egybecsengenek az OECD felmérésében megjelölt feladatokkal.

Kitért az oktatás minőségi, tartalmi megerősítésére, és az elmúlt öt év intézkedéseit felidézve szólt arról, hogy a rendszerváltás óta a legnagyobb pedagógusbéremelés indult el, amely 2017-ig folyamatos lesz. Ez még nem jelenik meg a jelentésben. Az életpályához szigorú minősítési, értékelési rendszer is társul – jelezte. A szakos ellátottság hiányának mérséklésére és a tanári pálya vonzóvá tételére indították el a Klebelsberg-ösztöndíjprogramot.

Az iskolák ma már biztonságban vannak, az állam nem ruházza át a felelősséget az önkormányzatokra – mondta. Megjegyezte: a szülőket minden lehetséges eszközzel segítik a gyermeknevelésben, a magyar kormány számára a gyermek az első. Az alsó tagozat három teljes évfolyamán ingyenes a tankönyvellátás, és ennek kiterjesztése folytatódik. A mutatókon még ez sem látszik – közölte. Kitért az ingyenes közétkeztetés bővítésére és az Erzsébet-táborokra is, és hangsúlyozta: a kormány célja is a méltányos és jó iskolarendszer, ezen dolgoznak, az eredményeket komolyan veszik. Kérdésre válaszolva közölte: a Klik számára megítélt plusztámogatást áttolták.

A felsőoktatás és a munkaerőpiac kapcsolatát erősíteni kell

Palkovics László felsőoktatási államtitkár elmondta: a felsőoktatási stratégia kidolgozásakor az OECD jelentését vették alapul. Egy oktatási rendszer átalakítása azonban nem gyors folyamat, az eredmények csak tíz év múlva látszódnak. A stratégiából kiemelte, hogy a felsőoktatás és a munkaerőpiac kapcsolatát erősíteni kell. A diploma magas munkaerőpiaci értékkel bír, a diplomások körében a munkanélküliségi ráta 2,7 százalék, ami messze az uniós átlag alatti. A diplomát szerzők arányát tekintve ugyanakkor még van teendő, főként a bemeneti oldalon – jelezte, kitérve a belépő hallgatók kompetenciájának mérésére. Szólt a duális képzés elindításáról és arról, hogy 2013-tól a finanszírozás folyamatosan nő.

Odobina László szakképzésért felelős helyettes államtitkár közölte: első lépésként a munkaerőpiac felé próbálták a területet fordítani, a szakmaszerzésben a diákokat motiválni. A jobban igényelt szakmákat hagyták meg az Országos Képzési Jegyzékben, illetve hároméves szakképzés után két év alatt érettségit lehet szerezni, amivel tovább lehet lépni a felsőoktatásba. Igyekeztek életpályát kialakítani, a szakmunkások rövidebb idő alatt képezhetik magukat technikussá. *Forrás: MTI*

TANULJUNK EGYÜTT, EGYMÁSÉRT!

Konferencia a BGF Üzleti Szakoktató és Pedagógiai Intézetében az SNI-s gyerekekről

A sajátos nevelési igényű fiatalok iskolai helyzetével foglalkozott az a konferencia, amelyet november 13-án tartott a BGF Üzleti Szakoktató és Pedagógiai Intézete. A Tanuljunk együtt, egymásért című rendezvényen a neves előadók többek közt arról beszéltek, mi a különbség a sajátos nevelési igényű gyerekek (SNI); beilleszkedési, tanulási és magatartászavaros gyerekek (BTM) között, szó esett a részképességzavarokról, az iskolai agresszióról, az integrációról, az utazó gyógypedagógusokról ugyanúgy, mint a gyógypedagógiai problémákról.

Az intézetvezető, dr. Farkas Julianna bevezetőjében arról beszélt, hogy ez a konferencia egy 2008 óta tartó sorozat része, és azért választották a sajátos témát, mert az elmúlt időben a szakközép- és a szakiskolákban is nőtt az SNI-s gyerekek száma, az iskolai agresszió, megnőtt a jelentősége a szakértői bizottságoknak, a nevelési tanácsadóknak. Hozzátette, a tanári feladat is egyre sokrétűbb, az iskolának feladata lett többek közt az is, hogy az emberi lélek gyógyítója legyen. Esettanulmányokon keresztül mutatta be, milyen problémákkal kell szembenéznie egy-egy rossz helyzetű diáknak, milyenekkel a pedagógusnak. Mint mondta, a konferencia célja, hogy segítséget nyújtson a pedagógusoknak, kitől kérhetnek tanácsot egy-egy nehéz ügyben.

Iskolai agresszió

Dr. Ádry-Tamás Lajos, az oktatási jogok biztosa, az ELTE címzetes egyetemi docense kutatási eredményeken keresztül hívta fel a figyelmet az iskolai agresszió mértékére a középiskolákban. Bemutatta az agresszió különböző formáira vonatkozó adatokat a diákok és az őket tanító tanárok válaszai alapján. Előadásában szó volt az agresszió és a tekintélytiszteltet, illetve az iskolába és a jövőbe vetett bizalom összefüggéseiről a gimnáziumok, a szakközépiskolák és a szakiskolák világában. Megtudtuk, az SNI-s gyerekekkel kapcsolatban az ENSZ keretein belül négyes szempontrendszert állítottak fel. Mint megjegyezte, a legfontosabb, hogy kimondtuk nincsenek képezhetetlen gyerekek. Paradigmaváltás történt, amelyben a pedagógia győzött.

Dóczi Veronika tanító, gyógypedagógus, szakvizsgázott pedagógus, közoktatási vezető előadásában arról beszélt, hogy napjainkban egyre több gyermeknél diagnosztizálnak valami-

lyen beilleszkedési, tanulási, magatartási nehézséget. A „Tudom, Tudni akarom, Megtudtam (TTM)” jegyében a leggyakrabban felmerülő tanítási és tanulási nehézségeket mutatta be, és hatékony kezelésközvetítő ötleteket.

Imre Erika, az inkluzív nevelés tanára az autistákról beszélt. Megjegyezte, a teljes magyar populáció 1 százaléka érintett az autizmusban, a kérdés az, hogy integráltan tanítsuk-e őket. Leszögezte, az autistáknak az a segítség, ha a pedagógus adja a struktúrát, amelyben a gyerek tanul.

Ezeket csak szeretni kell!

Rab András pszichológus nagymamája egykori mondását idézte fel: „Ezeket csak szeretni kell, és aki problémás, azt még jobban szeretni kell.” Előadásában arról hallhattunk, hogy a szakiskolákban, középiskolákban a mai magyar pedagógiának a legfontosabb feladata a pedagógusattitűd vizsgálata

**„Ezeket csak szeretni kell,
és aki problémás, azt még jobban
szeretni kell.”**

és újraértelmezése. Példákon mutatta be, hogy az együttműködés kialakításához értelmeznünk és kezelünk kell a tanulói játszmákat, és professzionális eszközökkel kell rendelkezünk a játszmák leépítésében. Ehhez nem feltétlenül pszichológiai eszköztár szükséges, pusztán tantárgy-pedagógiai igényességgel és kipróbált, speciális gyakorlati eszközökkel képesek vagyunk kezelni a viselkedészavart és a tanulási teljesítményzavar nagy részét. A hiteles pedagógus személyiség, legyen az szakmai előadó vagy tanár, képes a feladatmegoldásra az eszközök segítségével.

Benkovits Ildikó gyógypedagógus a diszlexia, diszgráfia főbb tüneteit mu-

tatta be, és a szakértői vélemények értelmezéséhez nyújtott segítséget. A hogyan segíthetünk a tanulóknak kérdésre gyakorlati tanácsokat adott.

A diszkalkulia, a szorongás, a stressz

Farkasné Gönczi Rita PhD-hallgató, programmenedzser és oktató kifejtette, a diszkalkulia határtudományi megközelítése lehetőséget teremt, hogy megértsük, mi zajlik az érintett diák fejében. A közös gondolkodás és a jogi háttér ismerete elősegíti a kiegészítő vagy helyettesítő megoldások feltárását – mondta. A téma kapcsán az előadás alatt megismerkedhettünk a hibakutatás fogalmával, a pedagógiai segítségnyújtás szempontjaival.

Barthel Betty és dr. Szekeres Ágota szaktanár, adjunktusa sajátos nevelési igényű tanulók optimális megsegítésének szakmaközi együttműködési lehetőségeiről beszélt. –Úgy vélték, hogy az integrációs törekvések és a törvényi szabályozás módosulásai egyre inkább lehetővé teszik a szakképzés különböző, intézményei közötti átjárhatóságot. Ehhez a sajátos nevelési igényű tanulóknak megfelelő felkészítésre, speciális segítségre van szükségük.

Kisberk Melinda klinikai és mentálhigiéniai gyermek- és ifjúsági szakpszichológus a szorongó gyerekekről beszélt. A stressz, a szorongás ismerősen csengő fogalmak a felnőttek világában, ám sokszor nem is gondoljuk, hogy a gyermekek életében is gyakran előforduló jelenségek. A szorongásos zavarokkal küzdő iskolás gyermekek száma folyamatosan növekszik, és ez hosszú távon is hatással lehet életükre. Arra a kérdésre kereste a választ, pedagógusként mi segíthet a tünetek felismerésében, milyen eszközökkel segíthetjük ezeket a gyerekeket.

Miért borúlatók a leendő, és a már nyugdíjas kollégák?

Ahogy járom az utam, közben hallgatom a magyarországi híreket a rádióban, otthon a tévében. Megpróbálom össze (gondolni) kapcsolni, amit hallok. Egyre jobban úgy érzem, mintha két Magyarország lenne.

Az egyik Magyarországról a Kossuth Rádió hírei szólnak. A másik Magyarországról a közvélemény-kutató intézetek tájékoztatnak. A héten az Association Research Piackutató Kft.

A rádióknak a napi győzelmi jelentéseit az állami Központi Statisztikai Hivatal szolgáltatja: ma is nőtt, fejlődött vagy emelkedett valami (természetesen nem a szegénység vagy az árak.) Ilyen már volt egyszer abban a bizonyos átkosban, akkor is a rádióban, újságban minden jobb lett, majd a rendszer bedőlt.

A másik tájékoztatásból azért az is értelmezhető ma, hogy a dícsérő szavak mellett a piackutatók és hasonló cégek időben figyelmeztetnek arra, hogy mégsem fenéig tejfel itt minden. Az előbb említett külföldi piackutatótól azt tudta meg az érdeklődő, hogy szeretett hazánk lakossága meglehetősen borúlató a jövőjét illetően, ami különösen érvényes a nyugdíjakkal kapcsolatos kilátásokra. A 30–59 éves korosztály körében, 500 fős mintán végzett felmérés szerint a megkérdezettek leginkább attól tartanak, hogy az állam elveszi a nyugdíjcélú megtakarításukat. Másodsorban attól remélnék, hogy a leendő nyugdíj összege keveset fog érni. Számosan attól is tartanak, hogy nyugdíjasként nélkülözni fognak. Végül a kockázati lista negyedik helyén az áll, hogy nem tudják majd fenntartani a lakásukat, vagyis a nyugdíjuk nem lesz elegendő az emberhez méltó élethez. Azért van vigasztaló is a piackutató jelentésében: az utazás kockázata miatt kevesen aggódnak. Lám csak, abban is van valami jó, ha nem telik az embereknek utazásra!

Dankó Ervin, a PSZ Nyugdíjastagozat IB-tagja

Pályám bére...

Ahogy „kedves Sorstársaimnak” mondtam a PSZ országos fórumán, 1975. szeptember 1-jén lettem igazán pedagógus. Értelmezően a 40 esztendő, azt mondanám, hogy „Nem azt adott, amit vártam (...) / Kérve, kelve, kevesebbet...”. És ebben benne vannak a munkaterhek, a bérezés, a mindenkor fenntartók, működtetők döntései. Az igazi elismeréseket a tanítványaimtól kaptam. Az igazság pillanata számomra a felszólalásom után érkezett el. Egy öszülő fiatalember tisztelettel hozzám lépett, és megkérdezte: „Ugye a csepeli Kossuthban tetszett tanítani?” Kis idő múlva egymást átölelve tudatosult bennem, hogy a szolnoki PSZ-titkár férje a volt tanítványom. Még a magyar érettségi tételére is emlékezett. Szeretettel idéztük fel együtt a '70-es évek végét.

Másnap a Facebookon kaptam egy „üzit”: „Büszke vagyok rá, hogy ismerlek, Drága Tanárnóm. 😊” Az első kétszintű érettségi évében az angalföldi Ady Endre Gimnáziumban végzett, azóta az ELTE-n diplomázott „lánykától” érkezett. (A büszkeség érzése kölcsönös.) Láttam a NOL cikkében a nevemet, és így reagált rá.

A következő hét is jól kezdődött. A XIII. kerületi Pannónia Általános Iskolában Szabó Zsuzsa alelnökünk Eötvös József-emlékérmet adott át az intézmény vezetőjének a kollektíva előtt. Ünnepeztünk. Következő nap egy telefont kaptam megbízott tankerületi igazgatómtól, aki az elmaradt kifizetések átutalásáról – így az én 40 éves jubileumi jutalmamról is – értesített. Azonnal továbbítottam az örömhírt, hadd örüljenek mások is.

„...az út félén itt-ott egy kis virág nekem nyitott” – mondhatom Arany Jánost tovább idézve. Mindez az én „pályám bére”, amit a legkevésbé sem epilógusnak szánok. Jó érzés, kedves Sorstársaim, hogy nem hiába szólunk. Hogy érzem magam?! Köszönöm, most jól. *Lombosné André Adrienne, a PSZ Budapest XIII. Kerületi Szervezetének járási titkára*

Tisztelt Előfizetőnk!

Amennyiben a 2016. évben is szívesen olvasná a Pedagógusok Lapját, szíveskedjék az alábbi megrendelést faxon **(06-1-322-8464)**, e-mailen **(pedlap@pedagogusok.hu)** vagy postán **(1068 Budapest, Városligeti fasor 10.)** visszaküldeni.

Éves előfizetési díj: bruttó 4500 Ft; féléves előfizetési díj: bruttó 2250 Ft.

Megrendelem a Pedagógusok Lapja című újságot példányban

2016. január 1-jétől **EGY ÉVRE** **FÉL ÉVRE*** (*a megfelelőt kérjük aláhúzni)

Számlázási cím:

.....

Postázási cím:

.....

Fizetés módja: **CSEKKEN** **ÁTUTALÁSSAL*** (*a megfelelőt kérjük aláhúzni)

A megrendelés alapján: csekket küldünk, majd erről utólag számlát; átutalás esetén előbb számlát küldünk.

Az előfizetési díj beérkezését követően a megadott cím(ek)re postázzuk a lapot.

Pedagógusok Lapja Szerkesztősége

A KLIK A KÖZELJÖVŐBEN RENDEZI A TARTOZÁSÁT

Czunyiné: A nem rendszeres bér jellegű kifizetések rendezése folyamatos

Tízmilliárd forintos uniós pénzből megvalósított fejlesztési program zárult le a Klebelsberg Intézményfenntartó Központban (Klik). A Köznevelés az iskolában elnevezésű projekt célja az új fenntartói rendszer fejlesztése, a hátrányos helyzetben levő intézmények támogatása és az iskolákban meglévő tudásérték hasznosítása, terjesztése volt. A program eredményeiről *Czunyiné dr. Bertalan Judit* köznevelési államtitkár, *Hanesz József*, a Klik elnöke és *Kajdi Ákos*, a szervezet pályázatkezelő főosztályának vezetője számolt be november 18-án. A Pedagógusok Lapja a projekteredmények mellett arra volt kíváncsi, mennyi a Klik tartozása, miből jött össze, mikorra fut ki. Illetve az illetékesektől azt is tudakoltuk, hogy azok a pedagógusok, akik hónapok óta nem kapják meg a nem rendszeres bérjellegű kifizetéseket, pl. a bérletpénzt, óraadói díjat stb., mikor juthatnak jogos jussukhoz.

A Pedagógusok Lapjának sok pedagógust foglalkoztató kérdésére a köznevelési államtitkár válaszolt. Czunyiné dr. Bertalan Judit választát szó szerint idézzük:

„Amit ön kérdez, az egy nagyon fontos kérdés, és mi is úgy gondoljuk, hogy a pedagógusok számára a fizetésük fontos. Azt azért válasszuk külön, a rendszeres bér jellegű juttatásokban a Klebelsberg Intézményfenntartó Központnál nincs elmaradás. Ezt jótékonyan szokták összesmosni. A nem rendszeres bér jellegű kifizetések esetében folyamatos a rendezése ezeknek a – mondjuk úgy – eddig kifizetésre nem került megbízási díjaknak. Ezeknek a rendezése a közeljövőben meg fog történni, hiszen ha figyelmesen olvassuk az elmúlt napok közlönyeit, akkor jól látható, hogy a Klik 2015. évi működésének fedezetül kapott 2015-ben kiegészítést a forrásaihoz. Ennek a forrásnak a lehívását követően ezeket a – mondjuk úgy – hátralékokat a Klik ki fogja egyenlíteni.”

A november 18-ai sajtótájékoztatón a köznevelési államtitkártól magáról a több mint kétéves projektről megtudtuk, hogy a 10 milliárd forintos uniós forrás nemcsak a hátrányos helyzetben levő iskolák felzár-

kóztatását, az eszközfejlesztést segítette (közel 200 intézmény kapott sport- és szemléltetőeszközöket), de a fenntartórendszer 2013 óta tartó fejlődése arra is lehetőséget adott, hogy kiderüljön, melyek a jó gyakorlatot folytató, módszertanban kezdeményező iskolák. Ezeknek az intézményeknek a tudása megoszthatóvá vált, a Klik így egy tudásközpont lett. Az is kiderült, hol van szükség beavatkozásra, az uniós források jobb elosztásával pedig többszörösére nőhet a jó gyakorlatokat folytató iskolák száma. Czunyiné dr. Bertalan Judit azt is megemlítette, az uniós forrásokat a legcéltartóbban tudta felhasználni a Klik, és hogy a projekt egy új szemléletet is hozott. A közösségépítő programokon keresztül ugyanis a korábbiaknál sokkal jobban sikerült bevonni a szülőket az iskolai életbe, akik így – túl a szülői értekezleteken, az ellenőrző és az elektronikus napló figyelemmel kísérésén – más szemszögből is láthatták az oktatási intézményeket.

Hanesz József arról beszélt, hogy az intézményi fejlesztések elsősorban a hátrányos helyzetű térségek 171 iskolájában valósultak meg, amelyekben az eszközál-

lomány fejlesztése mellett egyfajta mentorálás is zajlott szakemberek bevonásával, akik segítettek az iskolát érintő problémák feltárásában, elemzésében és a megoldások keresésében. A tudásvagyon kiaknázását teszi lehetővé, hogy 299 olyan iskolát találjanak, amelyekben jó gyakorlatot folytatnak, és ezek megosztása más intézményeknek segítséget adott problémáik megoldásában. Az energiahatékonyság érdekében 2,7 milliárdból 22 intézményt újítottak fel.

Kajdi Ákos kifejtette, a Támpo 3.1.4. Köznevelés az iskolában 10 milliárdos programnak három fő pillére volt, a Klik fejlesztése, a hátrányos térségek felzárkóztatása és a meglévő tudás felhasználása. A program során az informatikai rendszereket fejlesztették, hatékonyabbá tették, létrehoztak egy, az intézmények összekapcsolására is alkalmas hálózatot is.

Összességében az Európai Unió és az állam támogatásával megvalósult, több mint kétéves programmal a Klik kezelésében levő intézmények 730 ezer diákjának mintegy felét, a pedagógusoknak pedig a 60-70 százalékát sikerült elérni.

M. I.

TOVÁBBKÉPZIK A KÖZÉTKEZTETÉSBEN DOLGOZÓKAT

Megvizsgálják a közétkeztetésre vonatkozó panaszokat

A Klebelsberg Intézményfenntartó Központ (Klik) az év végéig rendezni tudja kintlévőségeit – mondta az Emberi Erőforrások Minisztériumának (Emmi) köznevelési államtitkára egy budapesti háttérbeszélgetésen november 26-án. A háttérbeszélgetésen *Rétvári Bence*, az Emmi parlamenti államtitkára a közétkeztetés reformjával összefüggésben jelezte: az első hónapok tapasztalatai megvannak, és ezek alapján folytatják az egyeztetéseket a közétkeztető szervezetekkel, akikől javaslatokat is várnak.

Czunyiné Bertalan Judit a Klik létrehozását felidézve hangsúlyozta: olyan működési keret jött létre, amilyenre korábban nem volt példa. Egy ilyen szervezet elindulása, olajozott működése soha nem egy-két hónap alatt áll össze, mutatott rá, kiemelve: a Kliknek több mint 100 ezer alkalmazottja van, és csaknem 6 ezer telephelyen több mint 700 ezer gyermekről gondoskodnak.

Az államtitkár normális jelenségnek ne-

vezte, hogy a Kliknek a korrekciókat beszámítva minden évben nőtt a költségvetése. Az idei évet is újraszámolták, és a kormány biztosította azt a 26,7 milliárd forintot, amire még szükség volt – mondta, hozzátéve: számos pozitív hatásuk is volt az átalakításoknak. Ezek közé sorolta a különböző fejlesztéseket, illetve az iskolákban fellelhető jó gyakorlatok megosztását.

A háttérbeszélgetésen *Rétvári Bence*, az Emmi parlamenti államtitkára jelezte: az

első hónapok tapasztalatai alapján folytatják az egyeztetéseket a közétkeztető szervezetekkel, akikől várják a javaslatokat. Ezeket a tárca meg fogja vizsgálni. További lépésként említette több száz közétkeztetési dolgozó továbbképzését. Szeretnék eloszlítani a tévképzeteket is, így például azt, hogy tejfölt nem lehet használni. Szerinte a problémák egy része abból fakad, hogy nem ismerik pontosan a rendeletet.

Forrás: MTI

ERZSÉBET
UTLÁVÁNY
CSALÁD

Ismét Superbrands-díjas az Erzsébet Utlványforgalmazó Zrt. valamint az Erzsébet-utlvány márka is

Az Erzsébet Utlványforgalmazó Zrt. a tavalyi év után 2015-ben is elnyerte a Business Superbrands-díjat, továbbá idén az Erzsébet-utlvány család is Superbrands elismerésben részesült. A díjakat minden esetben a már világszerte 90 országban működő Brand Council ítéli oda. A független szervezet azon márkák előtt tiszteleg, amelyek kiemelkedő sikert értek el, illetve e kivételes eredmény fenntartására képesek.

A Superbrands egy marketing-szakmai díj, amellyel a márka építését, annak kommunikációját, a márkához kötődő és kapcsolódó érzelmi és egyéb előnyöket díjazta a bizottság az Erzsébet-utlvány brand esetében is.

A Business Superbrands-díjjal az üzleti világban elért kimagasló eredményeket ismeri el a bizottság: az adott cég ismertsége, megbecsültsége, a hivatalosan elérhető céginformációk, pénzügyi, demográfiai és egyéb adatok birtokában választják ki az erre a díjra érdemeseket, így idén immár második alkalommal az Erzsébet Utlványforgalmazó Zrt.-t is.

CSILLAGSZEMŰ KARÁCSONY

Felnőttként sóvárogva gondolunk azokra az egykor volt karácsonyokra, amelyeket gyerekként élhattunk át. Eszünkbe se jut, hogy valójában mit is gondoltunk akkor az ünnepről. Pedig nyilván nekünk is megvolt az elképzelésünk róla. Olyan igazán őszinte, mint amilyenek az alábbi gyermeki megfogalmazások. Ezekkel kívánunk kellemes ünnepeket és boldog új évet minden kedves olvasónknak!

✱ Képzeld el, hogy nálunk minden évben van karácsony! Van, ahol nincs olyan sokszor, de nálunk ilyen ritkán van.

✱ Hát apukám mérges és kiabál, mert nem megy bele a fa a tartóba, anyukám vásárol, én meg Minimaxot nézek.

✱ Ülök a bevásárlókocsiban, és megyünk a nagy áruházban körbe-körbe, de nem nekem veszünk ajándékot, hanem a Jutka mamáéknak. Meg a papa vesz izzókat a fenyőfára. Nekem meg mindig pisilnem kell.

✱ Anya süt ilyen mákos alagutat, a papa tévét néz, anya kiabál a papával, hogy emelje fel a hájas seggét, pedig a papa nem is hájas. Én meg bántom Esztit, és sír, aztán eszünk, és Eszti magára rántja a fát.

✱ Karácsonykor átjön a nagyi, és vigyáz rám, hogy hagyjam anyát főzni meg a papát csúnyán beszélni.

✱ Én nagyon várom a karácsonyt, de alig akar jönni. Sok a dolga a Télapónak, ezért alig jön hozzánk. És mindig csak télen. Nem értem, miért, hiszen akkor hideg van. Jöhetne nyáron is, csak akkor nincs csillagszóró.

✱ A húsvétot jobban szeretem, mert akkor több a csoki.

✱ Tavaly kórházban voltam, mert megettem a szaloncukrot... nem sokat, csak kettőt... De be voltak csomagolva.

✱ Nem szeretem a karácsonyt, mert átjönnek Tibi nagypapáék, és neki nagyon bűdös a szája.

✱ Írtam levelet a Jézuskának, de nem válaszolt. Pedig bélyeget is tettem a levelembe, és megadtam neki apa ímécímét.

✱ Én kértem egy másik kistestvért a fa alá, mert a Pannit már unom egy kicsit.

✱ Mi anyuval vagyunk ketten karácsonykor, mert az apa a macájával van. Nem tudom, ki az a néni, de vicces neve van!

✱ Anya minden karácsonykor süt bejglit, és mindig kiflejti belőle a cukrot, és odaégeti, és füstöl a konyha. Egyszer átjött a szomszéd bácsi, és lefújta anyát meg a bejglit ilyen piros palackos habbal. Nagyon vicces volt, de ők nem nevettek.

✱ Karácsonykor énekelünk, meg van ilyen cédéjátszónk, ott hallgatunk zenét, aztán játszom az új játékaimmel, és beviszek az ágyamba nagyon sok szaloncukrot, és mesélek nekik.

✱ Mindig akkor van karácsony, mikor esik a hó. Ha nem esik, akkor nincs.

✱ Karácsonykor azt ünnepeljük, hogy megszületett a kis Rémusz.

✱ Hát nálunk ilyenkor nagyon sokan vannak, és nagy a zaj. Én bebújok az asztal alá, és szaloncukrot teszek a Laci papáék papucsába, és belelépnek, és az irtó vicces!

✱ Karácsonyra mindig ruhát kapok, és azzal nem tudok játszani, és sírok. De kaptam már építő játékokat is, annak örültem, csak a papa rálépett, és összetört.

✱ Karácsonykor én olyan korán kelek, hogy egészen estig nem is alszom el!

✱ Nálunk tavaly karácsonykor beszakadt a tető. Anya szerint ráesett a Télapó, de apa szerint a Jóska bácsi szarul csinálta meg a gerendázást.

✱ Én tudom, hogy a papa csinálja a karácsonyt, mert beöltözött egyszer Télapónak, de lecsúszott a nadrágja, és kakását mondott, és akkor felismertem, hogy ő a papa!

✱ Azt kértem a Jézuskától, hogy ne sírjon annyit a kis öcsém, mert nagyon mérges vagyok, mikor sír, és még nem olyan nagy, hogy megverhessem.

✱ Ha a karácsony a szeretet ünnepe, akkor miért kell fa? Mert szeretjük a fákat?

✱ Nálunk úgy történik a karácsony, hogy kibontjuk az ajándékokat, és szomorúak vagyunk, mert egy csomó olyat kapunk, ami nem kell. De a felnőttek úgy csinálnak, mintha örülnének, aztán mikor hazamennek a vendégek, csúnyákat mondanak róluk, és továbbajándékozzák az ajándékokat.

✱ Onnan tudom, hogy karácsony van, hogy izgulok, és dobog a szívem, de képzeld el, hogy egész nap dobog!

A HUMOR A BÖLCSEK ESERNYŐJE

Ezt az az *Erich Kästner* (1899–1974) német író, forgatókönyvíró, költő mondta, akit számos világhírű ifjúsági könyv szerzőjeként ismerünk. Első regényét, sokunk meghatározó olvasmányemlékét, az *Emil és a detektívek* 59 nyelvre fordították le, a két *Lotti* című könyvéből több sikeres film is készült. De aki olvasta, az nem felejtí *A repülő osztályt*, a *Május 35-öt* vagy *Az Emberkét* sem. Kästner tudott valamit a gyerekkorról, ismerte a felnőttek világát, s mindkettőről szívet melengető humorral írt. Ő igazán bölcs ember volt. Az alábbi, igencsak megszívlelendő idézetek is tőle származnak.

„Ember csak az, aki felnőttkorában is gyerek marad!”

„Véssétek mélyen az agyatokba és a szívetekbe, mint valami ősrégi kőtábla feliratát: ne engedjétek, hogy kiűzzék belőletek a gyermekséget!”

„Az anyának – bármilyen is a gondja – elsősorban az a kötelessége, hogy gyermekét ne engedje túl korán kiűzteni a gyermekség paradicsomából.”

„Hogy is felejtethi el egy felnőtt ember

olyan tökéletesen a fiatalságát, hogy egy szép napon már egyáltalán nem emlékszik rá, milyen szomorúak és szerencsétlenek lehetnek néha a gyerekek! Teljesen mindegy ugyanis, hogy az ember egy eltört baba miatt sír-e, vagy pedig valamikor később azért, mert egy barátját veszíti el. Az életben sohasem azon múlik a dolog, miért szomorkodik az ember, hanem csakis azon, hogy milyen mély a szomorúsága. A gyermeki könnyek, istenemre, nem kiseb-

bek, és gyakran súlyosabbak, mint a felnőttek könnyei!”

„Ne tartsátok a katedrát se trónnak, se szószéknek! A tanító nem azért ül magasabban, hogy imádjátok, hanem hogy jobban lássátok egymást. A tanító nem őrmester, és nem jóisten. Nem tud mindent, és nem is tudhat mindent. (...) A tanító nem varázsló, hanem kertész. Gondozni és ápolni tud, és fog is benneteket. Nővekedni azonban magatoknak kell!”

„NEM KAPJÁTOTK MEG A GYŰLÖLETEM”

Síró Eiffel-torony magyarázná el a diákoknak, mi történt Párizsban

Brutális terrortámadás érte 2015. november 13-án, éjjel Párizst. A francia fővárosban összehangolt merényletsorozat történt, hat helyszínen nyolc támadó robbantott és lövöldözött. Az áldozatok száma legkevesebb 132, de több mint 350-en megsérültek, több tucat ember pedig még most is az életéért küzd a kórházakban. A francia oktatási minisztérium egy síró Eiffel-tornyos képregénnyel támogatná a tanárok munkáját, akiknek el kell magyarázniuk az alsósoknak is, mi történt azon a szörnyű éjszakán Párizsban.

Forrás: astrapi.com

Najat Vallaud-Belkacem oktatási miniszter támogatja azt a szórólapot, amelyen képregényes formában magyaráznák el az alsó tagozatos iskolásoknak, mi történt Párizsban. Ahogy a miniszter írta, a tanároknak erősnek kell mutatkozniuk a diákok előtt, ehhez pedig minden támogatást megadna nekik.

Az egyszerű és közérthető nyelven megfogalmazott szöveg arról ír, hogy a támadássorozatot olyan emberek követték el, akik „tele voltak gyűlölettel”. A képregény szerint a válogatás nélkül mindenkit megtámadó terroristák azt szeretnék elérni, hogy mindenki féljen.

A szórólapon olyan kérdésekre keresik a választ, hogy „miért ölnek meg ártatlan embereket?”, „kik a terroristák?” és „mit tehetünk mi?”. Gyerekektől vett idézeteket is közölnek, az egyikük például azt kérdezte, igaz-e, hogy Franciaország háborúban áll. A tízéves Noé pedig azt mondja, hogy „nem láttam a képeket, de nem is szeretném, mert szörnyű dolgok vannak rajtuk. Csak azt szeretném megérteni, hogy miért csinálták” – írta a Guardian.

A tájékoztatón igyekeznek különbséget tenni a muszlimok és a terroristák között. „Ezeknek az erőszakos embereknek semmi köze a muszlimok többségéhez, akik csendben élnek meg a hitüket. Azért támadják Franciaországot, mert ez egy szabad ország, ahol bárki szabadon élhet, és kifejezheti önmagát. Franciaország háborúban áll a szíriai és iraki iszlámistákkal, ezért próbálnak bosszút állni” – írták.

A szórólapon az is szerepel, hogy a terroristák válogatás nélkül gyilkoltak koncerten, éttermeknél, és azt akarták, hogy mindenki féljen.

(A cikk november 17-én jelent meg az eduline.hu honlapon.)

Egy feleségét gyászoló férj üzenete a dzsihadistáknak

Antoine Leiris felesége éppen a Bataclan klubban, az Eagles of Death Metal koncertjén volt, amikor a terroristák elkezdtek a mészárlást. A nő a támadás során életét vesztette.

Antoine Leiris „levelet” írt a felesége gyilkosaihoz, a november 13-ai párizsi vérengzés elkövetőihöz:

„Nem kapjátok meg a gyűlöletem

Péntek este elvettétek egy különleges teremtménynek az életét, az életem szerelméét, a fiam édesanyját, de nem kapjátok meg a gyűlöletem. Nem tudom, kik vagytok, nem is akarom tudni, halott lelkek vagytok. Ha ez az Isten, akiért vakon gyilkoltok, a saját képére teremtett minket, akkor minden golyó a feleségem testében egy seb az ő szívében.

Nem adom meg nektek azt az örömet, hogy gyűlöljelek benneteket. Pedig messzire mentetek érte, de gyűlölettel válaszolni tettekre azt jelentené, hogy meghajlok az előtt a tudatlanság előtt, ami ilyené tett benneteket. (...)

Nincs is több időm, amit rátok fecsérelnék, mert oda kell mennem Melvilhez, aki most ébred a délutáni alvásából. Alig 17 hónapos, és uzsonnázni fog, mint mindennap. Azután elmegyünk játszani, mint mindennap, és ez a kisfiú egész életében megszegyenít majd benneteket azzal, hogy boldog és szabad lesz. Mert nem, nem kapjátok meg az ő gyűlöletét sem.”

A francia levelet Ráduly György fordította. (A cikk november 19-én jelent meg az atv.hu honlapon)

